

COTITZACIONS DEL 22 D'OCTUBRE DE 1925

BORSA, MATI					BORSA, NIT					BORSA, MADRID				
Obra	Alt	Baix	Tanca	Com.	Obra	Alt	Baix	Tanca	Com.	Obra	Alt	Baix	Tanca	Com.
Nord	80'00	80'00	80'00	80'00	Nord	80'00	80'00	80'00	80'00	Interior	80'00	80'00	80'00	80'00
Alcanal	72'00	72'00	72'00	72'00	Alcanal	72'00	72'00	72'00	72'00	Amortizable 4 %	72'00	72'00	72'00	72'00
Colonial	65'00	65'00	65'00	65'00	Colonial	65'00	65'00	65'00	65'00	Amortizable 5 %	65'00	65'00	65'00	65'00

BORSA, TARDA					COMPLEMENT DE COTITZACIO				
Obra	Alt	Baix	Tanca	Com.	Obra	Alt	Baix	Tanca	Com.
Nord	80'00	80'00	80'00	80'00	Tract. 7 %	101'70	101'70	101'70	101'70
Alcanal	72'00	72'00	72'00	72'00	Tract. 7 % prof.	101'70	101'70	101'70	101'70
Colonial	65'00	65'00	65'00	65'00	Esp. de Coloniz. 6 %	85'00	85'00	85'00	85'00
Filipines	290'00	290'00	290'00	290'00	Stat. Galleja d'Ele. 6 %	90'50	90'50	90'50	90'50
Gran Metrop.	53'50	53'50	53'50	53'50	G. T. Barba 6 %	95'03	95'03	95'03	95'03
Automobils	50'00	50'00	50'00	50'00	U. N. de Llevant	96'00	96'00	96'00	96'00

MERCAT DE LLOTJA

BLATS					GARROFES				
Aragó i Navarra	48 1/2	48 1/2	48 1/2	48 1/2	Italiana	48 1/2	48 1/2	48 1/2	48 1/2
Castella i Lleó	47 1/2	47 1/2	47 1/2	47 1/2	Negra Vinagre	50 1/2	50 1/2	50 1/2	50 1/2
Extremadura	47 1/2	47 1/2	47 1/2	47 1/2	Negra Castella	50 1/2	50 1/2	50 1/2	50 1/2
Urgell i Valles	47 1/2	47 1/2	47 1/2	47 1/2	Negra Maifera	47 1/2	47 1/2	47 1/2	47 1/2
(Preus en pessetes 100 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)					Negra ruda	47 1/2	47 1/2	47 1/2	47 1/2

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL					NOVA YORK				
Tanca anterior	1143	1143	1143	1143	Tanca anterior	2300	2300	2300	2300
Obertura	1143	1143	1143	1143	Obertura	2300	2300	2300	2300
Segon telegrama	1143	1143	1143	1143	Segon telegrama	2300	2300	2300	2300
Tanca	1143	1143	1143	1143	Tanca	2300	2300	2300	2300

EGIPTE (Liverpool)					NOVA ORLEANS				
Tanca anterior	2097	2097	2097	2097	Tanca anterior	2097	2097	2097	2097
Obertura	2097	2097	2097	2097	Obertura	2097	2097	2097	2097
Segon telegrama	2097	2097	2097	2097	Segon telegrama	2097	2097	2097	2097
Tanca	2097	2097	2097	2097	Tanca	2097	2097	2097	2097

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITJES PADROSA				
MESOS	TANQUES	Alça	Baixa	
Precedent	D'avui			

CAFE: NOVA YORK				
Desembre	17'88	18'30	17	17
Març	15'60	16'75	20	20
Maig	15'60	16'75	20	20
Setembre	14'80	15'70	23	23

SUCRE: NOVA YORK				
Desembre	2'02	1'97	5	5
Març	2'19	2'15	4	4
Maig	2'31	2'36	5	5
Setembre	2'51	2'45	5	5

SUCRE: LONDRES				
Octubre	13'6	13'4	1 1/2	1 1/2
Desembre	12'9	12'7	1 1/2	1 1/2
Març	12'7	12'5	1 1/2	1 1/2
Maig	12'7	12'5	1 1/2	1 1/2
Setembre	12'0	11'8	1 1/2	1 1/2

BLAT: XICAGO				
Desembre	144 1/2	141 3/8	7 1/2	7 1/2
Març	142 1/2	139 3/8	7 1/2	7 1/2
Maig	142 1/2	139 3/8	7 1/2	7 1/2
Setembre	142 1/2	139 3/8	7 1/2	7 1/2

MORISC: XICAGO				
Desembre	74 2/8	74 3/8	1	1 1/8
Març	74 2/8	74 3/8	1	1 1/8
Maig	74 2/8	74 3/8	1	1 1/8
Setembre	74 2/8	74 3/8	1	1 1/8

CAUTXU: LONDRES				
Oct. Dec.				
Jan. Feb.				

BANCA D'ESPANYA					DEUTES DE L'ESTAT				
Empréstit 1914	72'50	72'50	72'50	72'50	Interior 4 % A.	70'10	70'10	70'10	70'10
1920	73'00	73'00	73'00	73'00	" " " " B.	69'90	69'90	69'90	69'90
C. G. Comunal	70'75	70'75	70'75	70'75	" " " " C.	69'75	69'75	69'75	69'75

FINANCES I COMERC

El comerç internacional en els dos darrers anys

PER OBSERVER

En el nostre article d'ahir exposàvem la contracció que "en gèneres" ha sofert el comerç internacional en la post-guerra. I advertim que aquesta contracció és encara més forta si es tenen presents altres factors. En efecte, s'han creat a Europa una sèrie de nous Estats. Txecoslovàquia, Hongria i els Estats bàltics es troben en aquest cas. Irlanda, sense ésser totalment independent, ha passat a figurar en l'Estadística separatament d'Anglaterra. En tots aquests casos el comerç d'aquests països amb els antics als quals estaven darrerament units ha passat a ésser comerç internacional.

En el cas de Txecoslovàquia, per exemple, un 75 per 100 del seu comerç total és amb els països als quals estava abans unita. És a dir, que avui el comerç internacional s'augmenta en part pel fet purament polític de creació de nous Estats. Econòmicament això no té cap significació, perquè allò que ens interessa en el moviment de gèneres no té res a veure amb el fet accidental que avui travessin una determinada frontera que abans no hi era.

Alfegim a això el fet que les unitats duaneres existents abans de la guerra eren constituïdes durant molt de temps, i en moment de fort desenvolupament econòmic. Això havia creat una sèrie de lligams entre totes les regions de cada Estat. La pau ha separat violentament d'un país regions en perfecta comunicació econòmica amb ell (cas d'Alsàcia-Lorena o de les regions de Silèsia). És possible que la realitat econòmica no arribi a adaptar-se a la nova unitat política. Però si s'arribés a adaptar (cosa que els economistes no tenen raó de trobar "a priori" improbable) hi hauria un període de transició en el qual les relacions econòmiques amb l'antic país serien molt intenses.

Resulta, en fi, que una sèrie de circumstàncies, derivades purament de les ratilles que assenyalen en la post-guerra el mapa polític d'Europa, tendeixen a fer semblar l'actual comerç internacional més actiu que abans de la guerra. I que si poguessim eliminar aquesta factors la depressió del comerç internacional fóra encara més gran.

Però hi ha un altre aspecte de la qüestió: durant els anys d'abans-guerra l'evolució del comerç exterior fou en sentit d'augment constant. No tenim estadístiques tan completes com les de la revista alemanya a què al·ludim, però hem sumat les estadístiques del comerç exterior de 25 països, 14 dels quals són d'Europa, 2 d'Àfrica, 5 d'Amèrica, 2 d'Àsia i 2 d'Oceania, comptant entre ells tots els que tenen importància decisiva pel comerç mundial i el resultat en milions de pessetes or, del volum total del comerç en 1900 a 1910 és el següent:

1900	1910
91.784,7	144.016,6

Es a dir, que en deu anys el comerç internacional augmentà un 58 per 100.

Certament, els nombres index (prenem el de Sanerbeck) indiquen una pujada de 4 per 100 en el mateix període, però, descomptant aquest 4 per 100 sempre resta un augment de 54 per 100 de 1900 a 1910.

Es a dir, que si l'impuls que tingué el comerç internacional entre 1900 i 1910 hagués continuat entre 1913 i 1923, cosa perfectament probable en època de pau, en lloc d'una baixa d'un 18 per 100 que cal tenir present que s'ha de considerar un mínim, car alguns factors tendeixen a fer semblar el resultat menys desfavorable del que és: el comerç internacional augmentà un 54 per 100.

de Duane, ratificats per la Reial Ordre del Departament ministerial d'Hisenda, de 16 d'octubre, que acaba de fer pública la "Gaceta de Madrid", els industrials dedicats a la torrefacció de cafè portaran el compte-corrent de llurs mercaderies i hauran d'expedir el cafè amb guies de circulació de la sèrie C, número 9.

Per tant, d'ara endavant caldrà tenir en compte que el cafè (veritat, torrat o torrefactat) necessita la guia d'ida per circular per la zona de vigilància i per l'interior del Regne.

COMPANYIA GENERAL D'ASFALTS I PORTLAND ASLAND

A partir del dia 1 de novembre propiament, contra presentació del cupó número 1 de les Accions preferents 7 per 100, Sèrie selecta, es pagarà la quantitat de pessetes 1750, import de la meitat del dividend que correspon al corrent exercici.

El dit pagament s'efectuarà a les oficines d'aquesta Companyia, Passeig de Gràcia, 45, principal, tots els dies feiners, de deu a una del matí.

Barcelona, 22 d'octubre de 1925. — El secretari general, E. Moliné i Brases.

de Duane, ratificats per la Reial Ordre del Departament ministerial d'Hisenda, de 16 d'octubre, que acaba de fer pública la "Gaceta de Madrid", els industrials dedicats a la torrefacció de cafè portaran el compte-corrent de llurs mercaderies i hauran d'expedir el cafè amb guies de circulació de la sèrie C, número 9.

Per tant, d'ara endavant caldrà tenir en compte que el cafè (veritat, torrat o torrefactat) necessita la guia d'ida per circular per la zona de vigilància i per l'interior del Regne.

COMPANYIA GENERAL D'ASFALTS I PORTLAND ASLAND

A partir del dia 1 de novembre propiament, contra presentació del cupó número 1 de les Accions preferents 7 per 100, Sèrie selecta, es pagarà la quantitat de pessetes 1750, import de la meitat del dividend que correspon al corrent exercici.

El dit pagament s'efectuarà a les oficines d'aquesta Companyia, Passeig de Gràcia, 45, principal, tots els dies feiners, de deu a una del matí.

Barcelona, 22 d'octubre de 1925. — El secretari general, E. Moliné i Brases.

de Duane, ratificats per la Reial Ordre del Departament ministerial d'Hisenda, de 16 d'octubre, que acaba de fer pública la "Gaceta de Madrid", els industrials dedicats a la torrefacció de cafè portaran el compte-corrent de llurs mercaderies i hauran d'expedir el cafè amb guies de circulació de la sèrie C, número 9.

Per tant, d'ara endavant caldrà tenir en compte que el cafè (veritat, torrat o torrefactat) necessita la guia d'ida per circular per la zona de vigilància i per l'interior del Regne.

COMPANYIA GENERAL D'ASFALTS I PORTLAND ASLAND

A partir del dia 1 de novembre propiament, contra presentació del cupó número 1 de les Accions preferents 7 per 100, Sèrie selecta, es pagarà la quantitat de pessetes 1750, import de la meitat del dividend que correspon al corrent exercici.

El dit pagament s'efectuarà a les oficines d'aquesta Companyia, Passeig de Gràcia, 45, principal, tots els dies feiners, de deu a una del matí.

Barcelona, 22 d'octubre de 1925. — El secretari general, E. Moliné i Brases.

de Duane, ratificats per la Reial Ordre del Departament ministerial d'Hisenda, de 16 d'octubre, que acaba de fer pública la "Gaceta de Madrid", els industrials dedicats a la torrefacció de cafè portaran el compte-corrent de llurs mercaderies i hauran d'expedir el cafè amb guies de circulació de la sèrie C, número 9.

Per tant, d'ara endavant caldrà tenir en compte que el cafè (veritat, torrat o torrefactat) necessita la guia d'ida per circular per la zona de vigilància i per l'interior del Regne.

COMPANYIA GENERAL D'ASFALTS I PORTLAND ASLAND

A partir del dia 1 de novembre propiament, contra presentació del cupó número 1 de les Accions preferents 7 per 100, Sèrie selecta, es pagarà la quantitat de pessetes 1750, import de la meitat del dividend que correspon al corrent exercici.

El dit pagament s'efectuarà a les oficines d'aquesta Companyia, Passeig de Gràcia, 45, principal, tots els dies feiners, de deu a una del matí.

Barcelona, 22 d'octubre de 1925. — El secretari general, E. Moliné i Brases.

de Duane, ratificats per la Reial Ordre del Departament ministerial d'Hisenda, de 16 d'octubre, que acaba de fer pública la "Gaceta de Madrid", els industrials dedicats a la torrefacció de cafè portaran el compte-corrent de llurs mercaderies i hauran d'expedir el cafè amb guies de circulació de la sèrie C, número 9.

Per tant, d'ara endavant caldrà tenir en compte que el cafè (veritat, torrat o torrefactat) necessita la guia d'ida per circular per la zona de vigilància i per l'interior del Regne.

COMPANYIA GENERAL D'ASFALTS I PORTLAND ASLAND

A partir del dia 1 de novembre propiament, contra presentació del cupó número 1 de les Accions preferents 7 per 100, Sèrie selecta, es pagarà la quantitat de pessetes 1750, import de la meitat del dividend que correspon al corrent exercici.

El dit pagament s'efectuarà a les oficines d'aquesta Companyia, Passeig de Gràcia, 45, principal, tots els dies feiners, de deu a una del matí.

Barcelona, 22 d'octubre de 1925. — El secretari general, E. Moliné i Brases.

COTITZACIONS DE LA BORSA DE VALPARAISO

PROPORCIONADES PER LA BANCA MARSANS				
10 d'octubre	Bancs	17 d'octubre		
202	Xile			
95	Espanyol de Xile			

Salnitres				
60	"El Lon"			
250	"Lautaro Nitrate Company"			
435	"Tocopilla"			

Industrials				
30	"Sucre Vinya del Mar"			
90	"Xilena de Tabacs"			

Bons				
98	"Caixa de Crèdit Hip. de Xile 8 %"			
97	"Caixa de Crèdit Hip. de Xile 7 %"			
92	"Banc Hipotecari de Xile 8 %"			
90	"Banc Hipotecari de Xile 7 %"			
40	"Companyia Xilena d'Electricitat 8 %"			

Equivalència del pes xilè amb la lliura esterlina: 30,70 pesos per lliura. La Lantaro cotiza a Londres 7 1/8-6 1/2, i a París, 257 francs.

PER A ESTAR COMPLETAMENT SA, US CAL PAIR BE

Una bona digestió és la condició primera d'una perfecta nutrició; és a dir, de la salut, tota vegada que la nutrició és la que col·labora directament en l'elaboració del líquid vigoritzador per excel·lència: la sang. Segons que l'estomac funciona bé o malament, la sang té o no totes les qualitats regeneradores indispensables, que s'evalua segons la seva riquesa en gèls vermells. Les bones digestions fan la sang vermella, la sang rica; les males digestions fan la sang pàl·lida, la sang pobre.

Si les vostres digestions són difícils, si experimenteu dolors d'estómac, eúrampaments, defecaments, pesadesa, no vacil·leu a sotmetre-us al règim del deliciós Phoscao, i en pocs dies les molèsties hauran desaparegut i les vostres digestions tornaran a ésser normals i regulars.

PHOSCAO

EL MES EXQUISIT DELS DESDEJUNIS, EL MES POTENT RECONSTITUENT

ALIMENT IDEAL DELS ANEMICS, DELS CONVALESCENTS I DELS ANCIANS

Farmàcies i drogueries. Dipsit: Fortuny German Barcelona

LA MÚSICA

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DA CAMERA

Avui, divendres, dia 23, tindrà lloc al Palau de la Música Catalana el concert inaugural del present curs de l'Associació de Música da Camera.

A l'esdeveniment social i artístic que representa en la nostra ciutat la represa de les activitats d'una de les seves més prestigioses entitats musicals ve a afegir-s'hi en la present ocasió la força del programa i dels elements que s'han reunit per al seu desenvolupament, o sigui l'admirable orquestra Pau Casals, dirigida pel seu il·lustre mestre i l'eminent violinista Francesc Costa.

El programa d'aquest concert és el següent:

Primera part.—"Simfonia Júpiter", Mozart.

Segona part.—Concert en sol menor, per violí i orquestra, Garreta.

Tercera part.—"Le Bourgeois Gentilhomme", (selecció), Strauss.

L'entrada al Palau no serà permesa més que amb la presentació de les invitacions, repartides als senyors socis.

ASSOCIACIÓ DE CONCERTS, DE REUS

Es esperat amb extraordinària expectació el concert inaugural de la nostra primera entitat musical, el qual ha estat confiat a l'il·lustre violoncellista Pau Casals. Aquesta magnífica sessió tindrà lloc el dia 6 del vinent mes de novembre i estarà exclusivament reservada als socis de l'Associació de Concerts.

ORFEO CATALA

Havent-se restablert a l'OrfEO Català, des del 15 d'aquest mes, les classes gratuïtes de solfeig, teoria de la música i vocalització, podran matricular-s'hi els nens de 7 a 10 anys que reunixin, a satisfacció del professor, les condicions necessàries, i que vulguin formar part de la secció coral. Les hores d'inscripció són de sis a set de la tarda, els dimarts i dijous de cada setmana.

Les senyoretes i els homes que aspiren a formar part del cor han d'atendre's a les condicions especials assenyalades en el reglament de la Secció Coral, el qual podrà recollir a la majoria de l'OrfEO Català.

DE L'AJUNTAMENT

EL "MAL PAS" DEL CARRER DE FERRAN

Ha estat presentada a l'alcalde una instància, avalada amb el segell i la signatura de 43 propietaris del carrer del Conde del Asalto, pregonant-li que se procedeixi a l'assílat definitiu de la Rambla del Centre, davant del carrer de Ferran, i suprimir del tot el pas provisional que va obrir-se amb l'objecte de facilitar les obres del Metropolità, deixant-la amb la mateixa estructura que tradicionalment ha tingut sempre la Rambla del Centre.

Les raons donades pels industrials del carrer del Conde del Asalto, a més a més de la defensa legítima de llurs interessos—és que el dit pas ha quedat demostrat que no és de cap utilitat, i que en canvi té en contra seva l'opinió, la qual quasi unànimament demana el compliment de la promesa feta per l'Ajuntament i la intangibilitat de les Rambles, ben manifestada per la totalitat de Barcelona en el plebiscit obert per l'anterior alcalde, senyor Alvarez de la Campa.

Visita d'inspecció
La Comissió municipal de

Cultura, presidida pel tinent d'alcalde delegat accidental d'aquest departament, senyor Del Rio, ha visitat les escoles complementàries d'oficis de les barrriades de Sans i Sant Martí.

Més circulars
S'activen els preparatius per a l'edició d'una circular que l'Ajuntament de Barcelona dirigeix a les escoles, i en la qual es fonamenta i insereix la refutació que publica el Directori Militar sobre el contingut ideològic de l'ensenyança.

Enterrament
Ahir al matí s'efectuà l'enterrament de l'excellent funcionari de l'Oficina Municipal del districte vuitè senyor Manuel Baynachs, mort abans d'ahir després de llarga i penosa malaltia, suportada cristianament.

El final, que portava més de 30 anys al servei de l'Ajuntament, era apreciadíssim entre els seus companys pel seu zel en el servei, per la seva competència en tots els assumptes que se li confiaren i per la seva pura honradesa i cavallerívol tracte.

Assistí a l'enterrament una nombrosa representació dels companys de l'Oficina Municipal, els quals dedicaren una corona al final.

A gestionar

El tinent d'alcalde senyor Francesc de P. Nebot, director de l'Escola Superior d'Arquitectura, i el secretari d'aquesta, senyor Enric Catà, han sortit cap a Madrid amb l'objecte de gestionar la resolució de diverses assumptes de l'ensenyament escolar.

Una altra circular
Per estudiar el funcionament de les escoles que depenen de l'Ajuntament, i com a tràmit previ, s'ha dirigit una circular als directors d'aquelles, en la qual la Comissió de Cultura formula diverses preguntes relatives al nombre d'alumnes matriculats, places vacants i agrupació en grans o seccions de les referides escoles.

De l'Audiència i dels Jutjats

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Audiència.—Major quantia: Ignasi Marinell contra Pere Fabregas.

Universitat.—Incident: Maria Dolores Sala contra Marian Martí Ventosa.

Sala segona.—No té assenyalaments.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Audiència. Dos orals per furt contra V. Molina i V. Montserrat, respectivament.

Un incident per danys.

Secció segona.—Terrassa.—Un oral per furt contra Ramon Llova.

Manresa.—Un oral per lesions per imprudència contra Ramon Casadevall.

Arenys.—Un oral per estafa contra Josep Llopart.

Universitat.—Un oral per insults als agents de l'autoritat contra Pere Zoada.

Secció tercera.—Un oral per estafa contra Samuel Pérez.

Un altre oral, també per estafa, contra Llorenç Sánchez.

Un incident per estafa.

"SANTA JOANA" DE G. BERNARD SHAW

AL TEATRE GOYA

Hem tingut el gust de veure a la nostra ciutat la primera representació de "Santa Joana" en llengua espanyola, després de dos anys que aquesta obra famosa de Bernard Shaw ha agafat un prestigi internacional i ha vingut a representar el moment més fort de l'escena moderna. Shaw és, indiscutiblement, la figura teatral més poderosa i més complexa que avui dia hi ha al món. Als setanta dos anys té encara la força suficient per produir aquest emocionant poema de Santa Joana, on l'entusiasme liric i la reinter d'un il·luminat es barregen amb el somriure i la tombarella d'un saltimbanqui sublim. Aquesta obra, tal com apareix en el moment en què el seu autor es gronxa entre la neu de la senectut i les flames de la glòria, ens fa l'efecte d'un "Parolval" reeixit; Shaw, en "Santa Joana", recull tots els elements del seu teatre, totes les recordades complexos del seu pensament per posar-les al servei d'un gran tema religiós i sentimental. Ataca el tema amb la valentia i la fuga d'un boxador de vint anys, i de tant en tant, ell mateix es repensa per deixar anar una mossegadeta de Voltaire—de Voltaire que ha estat socialista i que ha nascut a Anglaterra en el bescantant segle XIX.

Però malgrat que les derivacions humorístiques que la gent—passant-se de llesta—pugui veure en "Santa Joana", dintre l'obra triomfa en

TRIBUNAL INDUSTRIAL

Antejudici a les deu.—Número 1479: per reclamació de salaris de l'obrer Alfons Ruano contra el patró Josep Cao i Alfred Martí.—Número 1481: per reclamació de salaris de l'obrer Genís Ruiz contra el patró Figueras i Camps i Mútua General.—Número 1481: per reclamació de salaris de l'obrer Adolf Pérez contra el patró Antoni Rosés.—Número 1482: per reclamació de salaris de l'obrer Teodor Fernández contra el patró Manuel Sellés.—Número 1483: per reclamació de salaris de l'obrer Francesc Martínez contra el patró Josep Picas.—Número 1540: per reclamació de salaris de l'obrer Robert Armónia contra el patró Ferrer i Catalans i L'Abelle.

Judici a dos quarts d'onze.—Número 1195: per reclamació de salaris de l'obrer Antoni Sánchez contra el patró Francesc Aragones, Jurats: patrons, Coll, Sayol i Tarrach; obrers, Ascheio, Vinre i Canyelles.

A les onze.—Número 1337: per reclamació de salaris de l'obrer Josep Morenà contra el patró (Kendall) Park. Jurats: patrons, Fabregas, Fuguesol i Casajñana; obrers, Castell, Mirel i Corbi.

A un quart de dotze.—Número 1362: per reclamació de salaris de l'obrer Josep Morales contra el patró Quirze Casanova. Jurats: patrons, Sayol, Coll i Sayol; obrers, Gallinat, Castell i Corbi.

A dos quarts de dotze.—Número 1363: per reclamació de salaris de l'obrer Antoni Esteban contra el patró Melropolità Transversal. Jurats: patrons, Montoya, Casajñana i Tarrach; obrers, Redondo, Caballer A. i Ascheio.

A tres quarts de dotze.—Número 1361: per reclamació de salaris de l'obrer Francesc Pí canilla i un altre contra el patró Modest Salvat. Jurats: patrons, Tarrach, Basté i Ferrer; obrers, Ascheio, Gallinat i Coll.

La tonyina dolenta

Han estat portats al Jutjat de guàrdia Josepa Balaguer i Francesc Robert, mossos i dependents, respectivament, de la taula del Mercat de Sant Josep, en la qual es va vendre la tonyina que causà la intoxicació d'una família.

Denúncies

El cap de la Secció del Gir Postal ha denunciat al Jutjat a Antònia Cachavera, que viu al carrer de Lleó XIII, a la qual se li va pagar dues vegades, per equivocació, un gir de 100 pessetes, i s'ha negat a tornar-les.

Enric Fernández ha denunciat que del seu domicili de Can Baró li han pres 300 pessetes que guardava en una calaixera.

Deteneció

Al quarter de Robador, 33, fou detingut Martí Ruiz al moment que forçava el calaix del tauler.

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CROSAAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEIX

El gran valor que tenen aquests homes és que han sabut donar al seu pensament i a les seves idees una forma escandalosament, brutalment teatral, i una consistència esgarifosament humana.

"Santa Joana" és un poema religiós. Però no és el poema d'un creient que obceca a un dogma determinat i es deixa dur pel foc del dogma, la seva fe o de la seva forma inhumana, sinó que és el poema d'un home que està al marge de la fe, però que reconeix perfectament el valor humà i social que representa la fe i la emoció religiosa, i amb un sentit humaníssim, extraordinàriament comprensiu, examina el fet que té entre mans, fa ressaltar tots els caires, els bons i els dolents, els utilitaris i els desinteressats, els de pura suggestió i els de combinada premeditació, que ell veu en el cas extraordinari de la vida i la mort de Santa Joana, i procura fer reviuir l'ambient generós i tènue que la volta, la bullida religiosa i política de l'època de la guerra dels cents anys, no amb un criteri de reconstrucció arqueològica, sinó amb la intenció d'una crítica històrica, amb un sentit modern, amb aquell sentit que tan delicadament infuà Voltaire i que han seguit després molts pensadors.

Bernard Shaw fa parlar els personatges del seu poema amb una despreocupació absoluta de l'època, i amb la despreocupació d'un home actual que, després d'uns quants segles ha pogut apreciar els resultats i mesurar les conseqüències. En el diàleg del bisbe Pere Cauchon i el comte de Warwick, per exemple,

EL LECTOR DIU...

COMUNISME I SOVIETISME

Ha motivat aquesta lletra, senyor Director, la lectura de l'editorial "Sovietisme i comunisme" inserit a LA PUBLICITAT d'ara fa dues setmanes. Res no hi ha més allunyat del meu propòsit que l'obriment d'una polèmica amistosa sobre els temes complexos que en aquest article hom tracta. Però potser convé de comentar certes afirmacions que s'hi fan. Valdrà atènyer la mercé que LA PUBLICITAT m'ho permetés i ho recollís.

Crec, en primer terme, que és un error de parangonament els magnífics articles d'En Josep Pla, al vostre diari, amb els de l'escriptor francès Henri Béraud, al "Journal".

Sóc comunista militant, i d'aquí que em plaguin més, com és natural, les crítiques favorables al sovietisme que les desfavorables; però la meua condició de comunista mai no em fa perdre el sentit en prear les unes i les altres crítiques. Amb tot, en el cas de Béraud no puc veure l'existència d'un jo respectable, admetent donat que jo el cregués erroni, en la d'un propòsit deliberat, els orígens del qual són per ventura molt bruts, d'escriure fulletons enverinats i fantàstics contra la Unió Soviètica. Cal observar que el "Journal", diari massa inclinat a realitzar campanyes de soroll i d'escandol, contra sense com va ni a com costa el fulletó.

I Béraud—la filiació política del qual, com la del diari on escriu, no és a l'esquerra, sinó a la dreta, i tot el més, al mig dels partits republicans francesos—no ha dit a propòsit de la U. R. S. sinó coses fulletonesques, carregades de mala fe, incloent la seguretat, apòcrifa enverinada amb Kamenov, de la qual n'és reproduït un fragment a l'editorial esmentat. Aquells que hem estat a la Unió Soviètica i coneixem els seus homes sabem ja que aquests no parlen pas com tingui Béraud, la qual novella per "entregues" no mereix pas l'honor d'ésser presa en compte, i menys el de posar-la al mateix pla que els articles admirables, per bé que jo no estigui d'acord amb algunes apreciacions, d'En Josep Pla.

Hi ha també error en afirmar que "el règim de la Nep és un règim capitalista" i que "fins ara, la revolució bolchevica no ha pogut sortir-ne del sistema capitalista en el règim de treball", limitant-la a "una gran revolució en el règim de l'Estat".

Ens duria molt lluny un examen de les causes que van motivar la Nep i de les seves característiques. Procuraré substituir-ho per una exposició sintètica d'aquestes i d'aquelles. Ni Marx ni Engels, fundadors de l'ideari comunista—cal recordar que el "Manifest Comunista" (1847) va ésser escrit per aquells il·lustres pensadors—, ni els teòrics del socialisme que van continuar, errant que per deformar-la en definitiva, l'obra de Marx i Engels, ni Lenin, el deixeble més genial i continuador de Marx en el camp bolchevica, mai no van afirmar que el Comunisme pogués ésser establert tot d'una. Tots ells van reconèixer que, després de la conquesta del Poder polític pel proletariat, s'obria un període de transició, variable segons les circumstàncies peculiars de cada país. En aquest període està la Unió Soviètica, i la seva expressió econòmica corresponent és la Nep.

La Nep, però, és un retrocés, com creu LA PUBLICITAT? No. Diria

hom: i el comunisme de guerra, que el precedí? El comunisme de guerra—expressiva denominació acceptada per tots els comunistes—ve En Josep Pla fa molt bé d'ar—no va ésser pas un intent... realitzar subdintament i violentament el comunisme, sinó una necessitat tàctica transitoria, per bé que inclúscible, de la revolució proletària. Sense resistències interiors ni atacs de l'exterior, sense la guerra civil i la intervenció estrangera, el comunisme de guerra no hauria existit. Però va existir i existirà en tots els casos anàlegs, qualsevulla que sigui el país que hom consideri, per una exigència inexorable de la revolució, obligada, per sostenir-se i alernar-se, a captar la seva màxima violència, el terror, en el terreny polític i en l'econòmic, destruint sense pietat, encara que a ella mateixa li calgui de destruir-se les carns. Aquest va ésser el comunisme de guerra.

Realitzada la seva finalitat, va desaparèixer per cedir el lloc a la Nep, que és la línia política natural, adequada, veritablement pròpia del període de transició entre el capitalisme i el comunisme. En la seva essència, la Nep ja va ésser definida en el programa que Marx i Engels, en el "Manifest Comunista", assenyalaven com a apropiat per a aquells períodes intermedis. Per cert que en aquell programa hom preconitzava—són paraules textuales—"infraccions després del dret de propietat" que la Nep reposa sobre aquestes "infraccions", ningú no ho pot negar.

La Nep, però, és un règim capitalista? Sense dubte que no hi ha cap capitalisme que posi com a objectiu, malgratament, i és que la Nep, tot i les seves aparents i no cal dir minúscules concessions al capitalisme—amb el propòsit evident d'emprar-lo com a auxiliar de la revolució per destruir-lo en absolut—és condicional per un Estat francament anticapitalista que posseeix els elements vitals (la Banca, la gran indústria i el comerç a l'engros, entre d'altres no pas menys importants), sense els quals el capitalisme no pot viure. L'Estat és sempre l'expressió de les relacions socials. I si aquestes relacions creixen el predomini de les classes treballadores davant la burgesia, l'Estat no és pas burges, sinó treballador. I per tant, el règim econòmic que l'Estat, per mitjà d'una dictadura de classe, sosté i exemplifica no té de capitalista. Si de cas, les aparicions. No hi ha règim, però, que pugui ésser qualificat per les seves forces o accidents sinó pel seu contingut.

En tot que es refereix al règim de treball també ofereix formes, maneres, que una observació superficial pot identificar amb la permanència del sistema capitalista. El treball industrial o mercantil, la retenció del treball, la manera de dur-se la comptabilitat, les operacions financeres, etcètera, podran ofrir un aspecte capitalista; però llur contingut, quin és a la Unió Soviètica? Des de la legislació oficial fins al funcionament intern de la producció, tot l'engranatge és sotmès a les convencions de l'estament obrer, que ho és tot, davant el petit capitalista—el gran capitalista ha desaparegut—, que no és res, ni tan solament ciutadà.

Vol dir això que el sovietisme sigui una plena realització comunista? De cap manera. És només la premissa "sine qua non"; és el punt de partida indispensable i segur d'aquesta realització, com el liberalisme burges, en un altre gran pas: revolucionari de la societat, no va ésser en els seus començaments el capitalisme, però sí la seva condició imprescindible, la qual, des-

enrotllant-se, en uns països amb rapidesa i en altres amb lentitud, va acabar per crear la societat capitalista.

Joan d'Asfúries

LABORIO INDUSTRIAL

Senyor Director.
Un nostre amic ens ha explicat el que li ha ocorregut amb el pagament de la contribució industrial. Per ésser un fel que interessa als lectors, creiem oportú transmetre'ls.

Aquest senyor es traslladà de domicili i s'oblidà de notificar el canvi a la Delegació d'Hisenda. Li anaren a cobrar la contribució, i, no trobant-lo, cercaren el seu domicili. En haver-lo investigat li presentaren el rebut de la contribució industrial amb un recàrrec. El dit senyor el pagà sense cap queixa. Tot seguit anà a notificar el trasllat de domicili, i a la Delegació d'Hisenda li donaren un entorn datat del 31 de juliol d'aquest any.

Fins aquí, doncs, no hi ha cap anormalitat. Ara bé, però, el cas remarcable.

Era natural que havent notificat el trasllat de domicili el dit senyor pagués la contribució que li correspon. Però no fou així. Durant la primera desena d'aquest mes d'octubre li presentaren el rebut del trimestre, datat de l'1 de setembre, amb el mateix recàrrec que el del trimestre anterior. El motiu d'aquest recàrrec, digueren, era el no haver comunicat el trasllat. Ell els mostrà l'entorn datat de més de dos mesos abans i d'un mes i onze dies abans de la data del rebut. El cobrador li contestà que ell no n'havia de fer res d'aquell entorn, i que el millor que podia fer era pagar el rebut amb recàrrec si no volia que li tornessin a presentar amb un nou recàrrec.

Creiem que el senyor delegat d'Hisenda recollirà el fet a fi d'evitar la repetició de fets semblants.

Un subscriptor

CRONICA SOCIAL

EL COOPERATIVISME

A l'Associació Cooperativa Obrera de Consum "El Reloi", Borrell, 253, tindrà lloc una conferència organitzada per la Comissió de Cultura, demà, dissabte, a les deu de la vetlla, a càrrec del president de la Federació Regional de Cooperatives de Catalunya, senyor J. Ventosa i Roig, el qual desenvoluparà el tema "Orientacions modernes de la Cooperació".

TEATRE DE BERNARD SHAW

Molt aviat apareixerà el primer volum de la col·lecció

EL DEIXEBLE DEL DIABLE

Traducció de CARLES CAPDEVILA

IMEDIATAMENT: SANTA JOANA

Preu del volum: 2'50 ptes.

sant, desinteressat i idealista, es promou altra vegada en l'èpica fantàstica, de la mateixa manera que l'hem vist en el drama històric. En l'èpica, Joana, que és l'ombra d'una santa, es troba sola entre les ombres humanes; la mateixa soledat del martiri sent ara en la seva glòria. La frase final de Joana "quan, Déu meu, la terra estarà disposada per rebre els teus sants" és la confirmació d'aquesta soledat.

Però aquesta aspiració de Joana no serà mai satisfeta; la terra és per als homes, no per als sants; és perquè els homes es facin sants patint les molèsties i les impertinències dels altres homes.

I en aquest punt em plan coincideix amb el meu amic A. Escalas, el qual, en un recent article sobre "Santa Joana" fa constar la darrera paradoxa de l'obra de Bernard Shaw comentant les paraules que clonen l'èpica.

La interpretació i presentació de "Santa Joana" fetes per la companyia de Margarida Xirgu al teatre Goya mereixen tots els elogis i tots els respectes. Les companyies espanyoles no estan avarades a representar obres com aquesta; ni la disposició dels nostres teatres, ni la preparació dels actors ho permeten la majoria de les vegades. Aquí, en aquest d'art escènic, anem encara una mica endarrerits.

Sempre que una companyia fa un esforç com el que representa "Santa Joana", és digna d'ésser encoratjada i aplaudida. La senyora Xirgu ha fet un gran bé al seu teatre i ha procurat, dintre dels mitjans que dis-

CRONICA DE CULTURA

CONFERENCIA

El propiament diumenge, dia 25, a les deu del matí, el soci de la Cambra de Directores, Majordoms i Contramestres de l'Art Textil, senyor F. Grau Ros, ha donat una conferència amb el tema "Blanqueig i mercaderitz dels filats de cotó".

El Consell directiu i la Comissió de Cultura, preguen l'assistència de tots els socis.

L'ha mena al doctor Cardenal

Avui, divendres, tindrà lloc, a les onze del matí, al Vestíbul de l'Hospital de Nostra Senyora del Sagrat Cor de Jesús, l'acte de descobriment de la placa commemorativa de les Noces d'or científiques del doctor Cardenal, record que dediquen els membres facultatius de l'Espiral Hospital, que han estat sota el mestratge del doctor En Salvador Cardenal i Fernández, per palmar llur disciplina d'administració al gran càrrec.

Col·lecció Popular "Barcino"

Està a punt de sortir un altre volum d'aquesta col·lecció, tan ben començada amb l'"Ortografia" de Pompeu Fabra, de la qual s'han pogut fer en pocs mesos dues edicions.

Pompeu Fabra és també l'autor del volum que es posarà a la venda d'aquí a uns quants dies, i durà per títol "Les principals faltes de gramàtica, manera d'evitar-les".

Aquesta obra té un caràcter eminentment pràctic. Les faltes denunciades són agrupades en 24 classes. A cada classe hi ha indicades la falta i la forma de corregir-la, amb exemples que posen de manifest primerament la falta i després la correcció. A continuació venen nombrosos exercicis, la clau dels quals es troba al final del volum.

El preu d'aquest interessant i utilíssim opuscle serà, com de costum, una pesseta.

TEATRE DE BERNARD SHAW

Molt aviat apareixerà el primer volum de la col·lecció

EL DEIXEBLE DEL DIABLE

Traducció de CARLES CAPDEVILA

IMEDIATAMENT: SANTA JOANA

Preu del volum: 2'50 ptes.

posa, presentar l'obra amb tota dignitat.

Els actors han assajat i han après el paper com poques vegades i han posat tota la il·lusió i tot el respecte que l'obra mereix.

La senyora Xirgu ha fet una Joana fresca i ingènua, d'un senzill i delicat realisme. Una figura com aquesta pot ésser interpretada de moltes maneres; la senyora Xirgu ens ha donat la "seva visió" de Santa Joana: una visió intel·ligent i ponderada, molt femenina i molt humana.

Entre els actors, el senyor Muñoz ens ha representat un Carles VII molt realista, subratllat amb energia, admirablement ben vist segons el meu concepte.

El senyor López Silva m'ha semblat superior en el paper de Pere Cauchon, que en el paper de Bernard Shaw, la solennitat i la fredor del bisbe de Beauvais llueixen més amb la seva veu i el seu treball ponderat.

El senyor Sanjaun, en el comte de Warwick ha fet una creació digna dels millors elogis. El vestit, la veu, el gest, tot li ha respost amb una gràcia que no s'aconsegueix entre els actors espanyols.

La decoració, dintre un sistema de simplificació i estilització, ofereix un marc discret i molt acceptable per a l'obra.

Em plau felicitar molt especialment la senyora Margarida Xirgu pel seu encert en representar "Santa Joana", aquesta obra que no pot deixar de veure cap persona de bon gust que li interessi una mica respirar el vent de l'actualitat.

Josep Maria de Sagarrà

LA CAMPANYA DEL MARROC

«La Nación», el nuevo diario madrileño, dice con toda su autoridad en esta materia: «que la censura ha estado oportuna para publicar la carta del señor Cambó, no sólo por la personalidad de que se trata, sino como demostración de que no cobija la expresión de opiniones cuando éstas son expresadas en forma correcta y con altura de miras.»

Y ahora, hagamos una profesión de fe. Nuestros comentarios siempre a la forma más correcta, y tienen todos la altura de miras de nuestro patriotismo más exaltado. ¿Quién osará dudar que todos nuestros actos y todo nuestro ideal están supeditados a un altísimo amor a España?

Però nos extendemos en divagaciones en torno a lo que está en la conciencia de todos nuestros amigos, y queremos comentar el hecho culminante de la actualidad política: la carta del señor Cambó al presidente del Directorio militar.

Que un hombre significativo posea una carta, es indiscutible. Acaso es un privilegio el oportuno «leísmo» regionalismo, o por lo menos es provechoso esta clase de significación, que el significado se lo ha dado el general Primo de Rivera con su breve contestación, cuando le dio que la mentalidad del señor Cambó no puede tomarse jamás vacante sin notorio daño para España.

Es un criterio interesante sostenido por el presidente del Directorio militar. Los hombres públicos de mentalidad esclarecida no deben faltar a sus deberes de patriotas cuando la Patria los reclama. Ni voluntaria ni forzadamente pueden hurtar su esfuerzo y su cerebro a la obra patriótica de reconstrucción nacional.

Agate otras consideraciones de índole más delicada, se nos ocurre sin embargo una, al llegar a esta afirmación: ¿Es realmente el señor Cambó el imbuido a hablar? ¿Es el ministro regionalista autoridad aceptable para quien quiere arrinconar todo el llamado «viejo régimen»? ¿Es que el señor Cambó no es también un «viejo régimen»?

Y si decidimos a hablar así, lo hacemos impulsados por el aplomo que nos da el salerniano a todos los hacendados políticos del interrumpido.

«Hay» ni el «hay» tienen en el «hay» más exacto, refiriéndose a hoy, comentaristas imparciales. Solo el «mañana» tiene en nosotros una posibilidad, y a ella nos vamos para poner a cubierto de toda acusación, nuestra actitud y nuestros temores.

Esperemos, para emitir juicio total sobre esto hecho político, a que el general Primo de Rivera de la próxima contestación. Si entonces, si es posible, podremos hacer comentarios fundados y fundamentados. Por lo pronto con lo dicho para que «hay» quede registrado.

«Hay» Arriagada a «El Sol» después de aceptar los buenos establecidos no puede haber dicho:

«La consecuencia de esas premisas es que el señor Cambó, que España debe continuar en Marruecos, en este punto la opinión pública y la conciencia catalán. Al llegar aquí, los comentarios empiezan a ser de poca cuenta o extraños. El señor Cambó se declara abandonista, proclama la retirada de España de Marruecos, pero no señala el camino. No puede suceder que fundar una carta política y en historia lo difícil de haberlo, la senda por la historia, sea tan fácil que saber el camino: el camino está disponible de un momento a otro, y es el camino.

El señor Cambó no nos ha dicho cómo se retirará España de Marruecos, la cosa parece tan sencilla y sencilla que uno murmura a algunos comentaristas, mientras hacen sus encendidos de hombres de bien, denotar la evidencia: ¿Por qué retirándose? ¿Abandonando la África y enbucando para África, el ejército? ¿No podemos hacer un ejército de gobierno como el señor Cambó? Así puede pensar incluso el más amante de un Estado revolucionario como Rusia, que ha roto la legalidad jurídica con los Estados capitalistas, que no reconoce Tratado de obligaciones internacionales de ningún género en cuanto concierne al régimen zarista. Pero el señor Cambó no es un revolucionario de tipo comunista. El señor Cambó sabe que un Estado, como lo es actualmente el español, no puede deslizarse en absoluto de toda relación jurídica internacional con Europa y el resto del mundo. Que no puede prescindir de los Tratados existentes y de los que en el futuro continúan, de la noche a la mañana, por incontestable capricho.

Hay otras soluciones, más acordes con la estructura de la civilización occidental a que pertenece España. El Estado español no puede decir a Francia e Inglaterra, dejando Marruecos, como quien suelta un hierro candente. «¿Ahí queda eso? Yo me vuelvo a mi casa.» Porque tal conducta equivaldría a una declaración de Tratados establecidos y significaría un descrédito internacional. Pero los Tratados no son eternos. No deben violarse; pero cuando

han variado las circunstancias objetivas y subjetivas de la materia que tratan y de las partes contratantes se puede pedir su revisión, hasta sea para anularlos, bien para reducirlos conforme a las nuevas realidades. No hay duda de que el pueblo español no piensa hoy como cuando se firmó el Acta de Algeciras, ni cuando, posteriormente, se concertaron los Tratados especiales entre España, Inglaterra y Francia sobre Marruecos. Entonces, acaso no tenía, nacionalmente, una opinión. Hoy sí la tiene, y tal vez no discrepa fundamentalmente de la del señor Cambó. Este cambio psicológico podría, quizás, ser base para una revisión de los Tratados vigentes. ¿Será ésta la dirección política que al hablar de la retirada, está en la conciencia del señor Cambó?

Otro cambio es la Sociedad de Naciones, suprema institución internacional a que empezaban a recurrir los Estados de Europa en conflictos que es enojoso o gravoso resolver individualmente. Si, a cubierto del puntillismo militar, no hay deseo en requerir la revisión de Tratados excepcionales, menos lo habría en apelar al arcángel de Ginebra. Máximo en un problema que no afecta sólo a las potencias mediterráneas sino, en mayor o menor grado, al mundo entero. Así lo entendieron hace unas semanas los socialistas europeos cuando, en el Congreso de Marsella, acordaron pedir que la cuestión del norte de África tomase carta de ciudadanía en la Sociedad de Naciones. ¿Es, acaso, éste el criterio del señor Cambó?

COMENTARIO DE MARCELI DOMINGO

Marceli Domingo comenta la carta del señor Cambó y después de decir que el Marroc no ha estado una empresa nacional, asenjala a errores en que ha incurrido el Estado español y dice que mai ha jutjat que pogués considerar-se com un desprésit per a Espanya, el que aquesta es desentengut d'obligacions que l'acabaraven i que tenien el reís collectiu.

El señor Cambó, que comparteix aquest criteri, asenjala la paradoxa d'haver-se vist obligat a apadrinar una de les operacions militars de major embolum que s'han realitzat al Marroc.

També ell considera que hi havia en aquell moment un compromís d'honor. «Un compromís d'honor? Sempre pot al·lugar-se, per una part o per altra, en una guerra en que cap del dos bel·ligerents es rendeix o queda definitivament exterminat? Cada govern es considera, en ascendir al poder, amb un compromís d'aquesta vídua naturalesa i cerca la compensació d'una derrota en un nou atac. No, el senyor Cambó en adquirir la responsabilitat de comandament, degué posar en primer terme, llurs conviccions ideals i d'aquestes no en podia confiar a d'altres homes la solució bèl·lica. Un poble es valentia per les seves «esertes» d'homes insignes i els homes insignes es valentia per realitzar en el poder allò que ha constituït el seu programa en l'oposició.

LA SITUACIÓ EN EL MOMENT PRESENT

Madrid. — En una crònica de guerra que publica López Rienda a «El Sol», diu aquest cronista:

«Hay quienes, llevados por el optimismo del éxito—que hemos sido los primeros en proclamar—han echado a vuelo todas las campanas, y con una inconsciencia extraordinaria han hecho concebir la idea a los que no tienen capacidad para apreciar la importancia y las dificultades de este problema de que el pimiento marroquí está ya resuelto, que se ha acabado la guerra y los sacrificios.»

Y esto no es verdad. Hacer creer esto al país es engañarlo y engañarse. España tiene sobre sus hombros la empresa árdua y no puede olvidar que, pese a los últimos éxitos de su ejército en Alhucemas, la carta sigue sobre sus espaldas...

La entrada en Axdir, lo hemos dicho ya, hace cambiar por completo la faz del problema. La colaboración francesa y su avance desde Kifane hacia Beni-Urraguel, con los apoyos que por Melilla vienen prestando nuestras tropas, hacen también más fácil el desmembramiento del bloque rifeño...

En una palabra: puede que realmente sea este el principio del fin. Pero no hagamos creer al país que el problema de Marruecos está resuelto, porque habríamos engañado a muchas madres y a muchos contribuyentes...

Conviene decirlo así en esta hora en que Sanjurjo, candidato popular, está en vísperas de ponerse al frente de la empresa marroquí...

L'AFER DEL MARROC COMENTAT PER ARMANDO GUERRA I SALAVERRIA

Armando Guerra comenta en «El Debate» l'afar del Marroc i diu, en un humilíssim article:

«El «A B C» insiste en que la guerra contra las aguerrias huestes de Abd-el-Krim... ha terminado». Bien, «La Nación», que parece que bebe en buenas fuentes, afirma que la guerra no ha terminado». Bueno. El Preste Juan de las Indias, que no tiene más fuentes de información que sus clásicos, ya os dijo en latín el otro día que, que pensaba, que era algo así como

lo que «La Nación», y Y me censuraban porque en la guerra europea tomaba a broma, no la guerra, que es cosa seria, sino lo que de la guerra decíamos unos y otros! Pues poco divertido que era el espectáculo! El de bogar no tiene nada que envidiar al de antaño. Habíamos de llaves estratégicas (no atinamos a enterrar este símil de cerrejón), de «bastiones» (en el nombre del Padre y de los hermanos!), de chusques que van por el aire... y de otras mil cosas que no quiero nombrar porque no quiero.

¿A qué carta quedarnos?... No extrañaréis que me quede a la del Preste Juan. Y puesto que «La Nación» ha coincidido en el fondo con lo que mi entrañable amigo dijo, no hay sino volver a mirar a los campos de batalla para ver lo que en ellos ocurre.

Ateniéndome a lo que dice en el número del 19 el cronista, Mariscal de Gante, que tiene «La Correspondencia Militar» en Melilla, «las operaciones (en el sector de Alhucemas) no han terminado», y añade que «los poblados de Axdir y Suani no están aún ocupados ni la importante playa de Suani, habiéndose limitado hasta hoy nuestra ocupación a las alturas que dominan Axdir y a parte de su playa, donde acampa Solimán el Jalabi» (el primo de Abd-el-Krim, que combate a nuestro lado).

Cumplida esta labor informativa de clico de la Prensa, necesaria para que el lector tome elementos de juicio, de buen grado comentaré la sabrosa carta de Cambó: pero como ello valdría tanto como meterme en camisa de once varas, me callo, hasta que llegue la ocasión, si llega, de poder «chirriar» a espaldas, aunque me «a la corazon que, burla burlando, y reuñiendo retazos de mis crónicas, podría verse que hace tiempo eché a espaldas ese cuarto... Pero hay que insistir... Más de una vez he dicho, y repito hoy, que sobre las ideas, como sobre los clavos, hay que machacar si se quiere que se claven en los cerebros, aunque ya vamos siendo legión (como sea Dios) los que pensamos de cierto modo».

José María Salaverria, nota el título de «El aspecto de la victoria», es:

«La toma de Axdir por nuestros soldados ha tenido en todo el mundo una gran resonancia. Hacía mucho tiempo que nuestra acción no conseguía un reconocimiento tan leal de sus facultades de triunfo y de eficacia por parte de las gentes extranjeras. Sin embargo, esta positiva victoria de nuestras armas, tal vez más importante por su sentido moral de lo que en el primer momento parece, ha producido en la propia España un efecto contradictorio de dudable interés.

Desde que se conoce el arte de la guerra, a los éxitos de los soldados ha respondido siempre el júbilo de las muchedumbres, expresado con toda la pompa de que el ingenio humano dispone, desde los vítores, músicas y aclamaciones, hasta el volteo de campanas y el ondear de las banderas. Pero más importante acaso que sea manifestación del júbilo popular suele ser el comentario, el elogio, la satisfacción de las clases inteligentes de la nación, las únicas después de todo que pueden alcanzar la trascendencia y los fines ulteriores de la victoria.

En nuestro país no ha faltado la contribución efusiva, vehemente, del pueblo, pues se trata al fin de uno de los pueblos de corazón más generoso. Pero al mismo tiempo, cualquiera ha podido advertir que esos éxitos que nuestras tropas consiguen en el Rif, y que los extranjeros reconocen como muy importantes, entre ciertos elementos españoles producen una sensación de extraña frialdad. Todavía la palabra no dice bastante. Pongamos la palabra verdadera: contrariedad.

Meses atrás escribíamos aquí mismo un artículo que trataba de la sorla discrepancia que en nuestro país se observa entre las letras y las armas. El fenómeno viene de muy lejos, porque, contra lo que algunos escritores opinan, España no ha sido nunca una nación militarista. Esos escritores, confundiendo a España con Francia o con Alemania, se empeñan en combatir un militarismo y un patriotismo que, en efecto, no existen, como no queramos llamar así al sencillez y como incoherente sentimentalismo nacional que vive en la masa.

No es la ocasión de examinar por lo menudo si esa sorla discrepancia que sabemos existe entre muchos hombres de pluma y de espada tiene fundamentos muy sólidos. Es verdad que desde hace bastantes años los hombres de espada no habían reportado a la nación grandes motivos de alborozo, sino más bien lo contrario. Pero tampoco debemos olvidar el dato de que, no se sabe a punto fijo cómo, la intelectualidad española lleva un cuarto de siglo cuando menos importando como buena la peor quicala internacionalista, el género más de desecho de las factorías antipatrióticas y cosmopolitizantes del extranjero.

El Ejército español ha derroto su temeraria: he ahí una verdad que inútilmente se pretendería oscurecer. De cómo han venido combatiendo esos miles de oficiales, en una guerra antipopular, y por lo tanto, sin gloria; de cómo han sabido entender su deber, haciendo heroísmo sin esperanza de esa suprema recompensa guerrera que es la gloria tributada por el pueblo a quien le sirve; de cómo han caído ensangrentados, un año y otro año; de todo eso los españoles más distraídos no ignoraban la evidencia. Ahora llega la otra evidencia. Y es que los sacrí-

El govern del Directorio Militar

NOTA DE LA PRESIDENCIA

Madrid, 22. — A la Presidencia han facilitado, a migdia, la siguiente nota:

«Primo de Rivera compra una finca.—Barcelona, 21.—A las 3.30 tarde. — El presidente del Directorio se halla en tratos para adquirir en Barcelona una finca destinada a residencia suya y de su familia en esta capital en algunas temporadas.

La finca en cuestión está situada en el Paseo de la Reina Elisenda, en Pedralbes, y es una de las más hermosas de los alrededores de Barcelona.

La inserción del anterior telegrama de Barcelona en «El Sol» ha sido expresamente autorizada por mí.

Si la misma especie u otra parecida, por su índole o intención, se hubiera referido a otra persona, la censura, cumpliendo instrucciones de estorbar la difamación, hubiera impedido su publicación. Ahora bien, a nadie se le ocultará que el caso es grave; todo el mundo sabe que antes del 13 de septiembre de 1935, el marqués de Estella no poseía fortuna personal para una adquisición como la que se le atribuye y que la muy modesta que siempre ha tenido, en aquella fecha estaba muy gravada por cargas que, desgraciadamente, no han disminuido en estos dos años de ejercicio del Poder.

Envuelve, pues, la noticia la suposición ofensiva de injustificadas mejoras de posición.

«El Sol» ha de probar esto y además que alguien en nombre del general Primo de Rivera gestiona la adquisición que se le atribuye en su telegrama.

A ello viene obligado «El Sol» por honradez profesional y por espíritu de conservación, porque de no hacerlo así, en brevísimo plazo, cualquiera que sea la sanción que legalmente le alcance gubernativamente, ha de sufrirla extraordinariamente severa; que no velaría yo por el prestigio de mi cargo y aún el uniforme que visto, obrando de otro modo.

Esperamos, pues, que «El Sol» aclare o rectifique en el tiempo máximo por asunto de esta índole, para que la opinión sepa a qué atenerse y la dignidad de mi investidura tenga la defensa debida.

Respecto al periódico «La Noche», de Barcelona, aunque menos tendenciosamente, parece ser el primero que ha publicado esta noticia. También será objeto de sanción, así como todos los que sin la comprobación debida han reproducido la falsa i falaz noticia.

Referent a aquesta qüestió també ha estat cursat el següent telegrama:

Telegrama del president del Directorio militar al gobernador civil de Barcelona, el 22-10-1935:

«Algunos periódicos de Madrid toman del diario «La Noche» la noticia de la fantástica adquisición por mí de una finca en esa.

He permitido a la censura la publicación, pero como es claro el propósito difamatorio, el primer periódico que la haya publicado ahí, está obligado, en el plazo de dos números, o sea viernes y sábado, a rectificarla o a demostrar su fundamentación.

De no poder hacer esto último, sufrirá ocho días de suspensión y 25.000 pesetas de multa, que tendrá que hacer efectivos para poder reanudar la publicación.

Todos los que la hayan publicado posteriormente están obligados a insertar nota oficiosa que transmitirá seguidamente, más la rectificación o comprobación que haga «La Noche», no obstante lo cual sufrirá una multa de 500 pesetas.

LA REUNIÓN DEL DIRECTORIO

Avui, com a dijous, el Directorio no ha celebrat reunió.

El Directorio ha estat al ministeri de la Guerra i hi han assistit també diversos generals, sots-secretaris, Estat Major Central; han presenciat la projecció d'una pel·lícula impressionada des del canóner «Laya» del desembarcament de les nostres tropes a Alhucemas.

En aquesta pel·lícula—ha dit el general Vallespina—es veu perfectament la valentia dels nostres soldats. També s'ha projectat la pel·lícula de la juria de la bandera de l'any passat i l'arribada del regiment de l'Infanteria a Madrid. Còpies d'aquestes pel·lícules seran tramessas a totes les guarnicions.

Les notícies d'Àfrica—ha acabat dient—no assen novetat.

Bulgària amenaça amb declarar la guerra a Grècia

L'incident de frontera agafa greus proporcions. Els grecs penetren en territori búlgar i prenen dues ciutats. Violents combats. La intervenció de la diplomàcia aliada

Sofia, 22.—L'Agència búlgara edifica que els grecs han penetrat a Bulgària amb l'artilleria i han matat cinc soldats i ocupat alguns llocs. Han caigut alguns obusos sobre la ciutat de Petritx.—Havas.

Atenes, 22.—Aquest matí, a les set, les tropes gregues han ocupat dues ciutats búlgares després d'un viu combat en el que hi han intervingut les artillerades i l'artilleria.

Les tropes gregues continuen avançant.

ELS GRECS OCUPEN LA CIUTAT DE PATITX. VIOLENT COMBAT

Londres, 22.—El diari «Daily Mail» publica un telegrama del seu corresponsal a Atenes comunicant que els grecs han ocupat la ciutat de Patitx.

Com que les tropes gregues continuen avançant els búlgars els han fet front, entaulant-se un violentíssim combat.

CONCENTRACIÓ DE TROPEB BULGARES

Sofia, 22.—Les tropes gregues han penetrat en territori búlgar i s'han apoderat de la ciutat de Patitx.

El govern búlgar ha manat una immediata concentració de tropes al llarg de la frontera amb Grècia.

CAP A LA GUERRA?

EL GOVERN BULGAR EN CONSELL PERMANENT

Londres, 22.—El corresponsal del «United Press» a Sofia, diu que el govern búlgar es troba reunit en Consell permanent.

En el cercle oficial s'assegura que el govern búlgar en vista de l'agressió per part dels grecs ha decidit declarar la guerra a Grècia.

L'ACCIÓ DE LA DIPLOMACIA ALIADA. 22.—Els representants diplomàtics de França, Anglaterra i l'Exposició, arribats prop del govern grec, han fet gestions per tal d'evitar que els incidents amb Bulgària arribin amb una declaració de guerra.

El govern grec els ha fet saber que encara no ha rebut del govern búlgar cap resposta a la nota transmesa protestant de la invasió en territori grec de les bandes búlgares.—Radio.

DESPRES DE LA CONFERENCIA DE LOCARNO: EL GONSELL DE MINISTRES BRITANICS

Londres, 22.—El senyor Chamberlain exposarà en el Consell de ministres d'avui els resultats de la Conferència de Locarno i els Tractats que hi foren concertats.—Havas.

L'EVACUACIÓ DE COLOMBIA

Paris, 22.—«Le Matin» diu que seguin quins siguin els signes del Govern d'avançar l'evacuació de Colòmbia, no podrà tenir lloc abans del mes de desembre, per raons d'ordre tècnic.

«Le Petit Parisien», en parlar del mateix, fa constar que no s'havia fixat cap data per a l'evacuació de Colòmbia i que aquesta haurà lloc de seguida que Alemanya hagi donat compliment a les mesures del desarmament reclamades per la Conferència d'ambaixadors.

Malgrat el tractat a Locarno, els Governos aliats estan disposats a exigir el compliment del desarmament.—Havas.

LA C. DE L'IMPERI I LA C. DE LOCARNO

Berlin, 22.—La Conferència de l'Imperi ha acabat les seves deliberacions sobre els resultats obtinguts a Locarno.

Segons la «Gaceta de Woss», no s'ha pres cap acord.

El «Vorwärts» declara que l'actitud de la delegació alemanya ha estat aprovada per unanimitat.—Havas.

ELS NACIONALISTES

Berlin, 22.—La fracció nacionalista del Reichstag ha adoptat un acord declarant que no aprovarà cap tractat en què no es consideri clarament les necessitats vitals d'Alemanya, i especialment en què no s'excluegui la renúncia a un territori alemany o a una població alemanya.—Havas.

EL DEUTE ITALIÀ AMB AMERICA

LA DELEGACIÓ SUÏT CAP A NAPOLIS

Roma, 22.—La delegació italiana dels deutes ha sortit cap a Nàpols, on embarcarà cap a Nova York.—Havas.

EL VIATGE DEL DIRECTOR DEL REICHSBANK A NOVA YORK: CAP A LA RENISIO DEL PLA DAWES

Nova York, 22.—El viatge del director de la Reichsbank, senyor Schacht a Nova York és objecte de comentaris en els centres financers, on circulen versions contradictòries sobre l'objecte del mateix. Es fa notar l'alta dels valors alemanys relacionant-lo amb l'estada a Nord-Amèrica de l'esmentat senyor.

El propòsit de sondejar el terreny en vista a una possible revisió del pla Dawes en sentit favorable a Alemanya.—Havas.

DRAMA A BORD

UN OFICIAL MATA EL CAPITÀ I FERIX DOS MAQUINISTES

Anvers, 22.—A bord del vaixell «Melita» ha ocorregut un sanguinant suïcidi. El primer oficial, que vivia amb mala intel·ligència amb els seus companys, ha matat a tret de pistola el capità i ferit greument el primer i segon caps de màquines.

El «Melita» ha sortit cap a Londres conduint detingut l'assassí i portant a bord el cadàver del capità.—Havas.

DE SIRIA

LA SITUACIÓ MILLORA A DAMASC

Beyrouth, 22.—La situació a Damasc ha millorat notablement.

Les bandes de drusos que a les noves de la sublevació de Damasc anaven a la ciutat en assemblar-se de la repressió, han desistit del seu propòsit, retirant-se novament a les muntanyes.

La família Amur i altres importants famílies drusos s'han sotmès.—Radio.

DE FRANÇA

ELS PROJECTES DE CAILLAUX I LA INFLACIÓ

Paris, 22.—Encara no es coneixen els projectes financers que presentarà Caillaux quan siguin represses les sessions de les Cambres.

Segons els cercles oficials, els dits projectes continuaran un nou conveni amb el Banc de França, i permetran elevar la circulació fiduciària. Segons els uns la inflació serà de cinc mil milions, i segons els altres la xifra arriba entre 10 i 15 milions.

Se sap que actualment existeix desacord entre Caillaux i el Govern, i que per intentar restablir l'acord, és pel que fou ajornada la data per a la reobertura de les Cambres.—Radio.

EL RESULTAT DE L'EMPRESA

Paris, 22.—L'empresista ha estat l'encarregat. Encara que no se sap concretament el resultat, alguns diaris desconfien al Govern donen la xifra de 6 a 7 milions de francs or.—Havas.

LA INTERPELLACIÓ SOCIALISTA A M. CAILLAUX

Paris, 22.—El grup socialista de la Cambra ha designat Leon Blum i Vicent Oriol per interpellar M. Caillaux sobre la situació financera tan prompte com siguin represses les sessions parlamentàries.—Havas.

UN CÍRCUL PENITENT EN UNA PELEGRINACIÓ

Perpinyà, 22.—Ha passat per aquesta ciutat cap a Roma, una pelegrinació espanyola composta de 201 pelegrins. Entre ells hi havia un penitent que ha eridat poderosament l'atençió. Arriba vestit amb una brusa blanca de penitent, en la qual portava un cor, una creu i nombrosos adorns. Portava peus i mans encadenats, i al pit d'espallats uns grans lletres amb aquestes inscripcions: «Per a les ànimes penitents». Pregueu per aquest gran pecador. Plaqueu aquest miserable!

Amb la presència del penitent aplegava una gran quantitat de públic, i per evitar que continués l'espèctacle, els directores de la pelegrinació desposseïren al pelegrin de les seves cadenes i vestuari.—Havas.

EN BOSC INCENDIAT

Perpinyà, 22.—L'incendi declarat a un bosc d'aquest terme continua amb voracitat, i ha destruït ja més de dos hectàrees de terreny.—Havas.

EL QUE FOU L'INCIDENT I COM S'EXPLIQUEN AMB DUES PARTS

Londres, 22.—Ha causat alguna inquietud als cercles diplomàtics l'incident de Beles, a la frontera greco-bulgara, per l'actitud energica del Govern grec, el qual, a més de la indemnització de dos milions per a les famílies dels soldats morts, ha demanat altres satisfaccions al Govern búlgar.

Señala, a més a més, haver ordenat a les tropes gregues d'avançar en territori búlgar.

L'incident origen de tot és explicat diferentment pels dos països, puix mentre els grecs diuen que els búlgars agrediren i mataren un soldat i un capità grec, la qual cosa donà lloc a un joc de fusileria que durà alguns hores, els búlgars diuen que fou un soldat grec que disparà primer contra un soldat búlgar.—Havas.

LES COMPLICACIONS

Sofia, 22.—L'Agència búlgara publica una informació de font oficial,

en la qual es declara que quan un oficial búlgar esperava a un oficial grec amb una informació referent al recent incident de frontera, esdevingué, els soldats d'un bloc grec immediat obriren el foc, intentant avançar en territori búlgar.

Amb motiu d'aquest nou incident, el ministre búlgar a Atenes ha interessat energicament del Govern grec que prengui les oportunes mesures per a evitar la repetició de semblants fets al mateix temps que s'obri una informació per a depurar responsabilitats.—Havas.

GRAN BREITANYA

DECLARACIONS DEL MINISTRE DE L'INTERIOR SOBRE LES MANIOBRES BOLXEVISTES

Londres, 22.—El ministre de l'Interior, Mr. Hicks, ha declarat, referint-se a les manobres dels bolxevistes a Anglaterra, que els Soviets de Moscou s'esforcen des de fa molt de temps i d'una manera nòrdica en fer seguir als Sindicats obrers britànics la política de Moscou.

Estem al corrent de tot—ha dit—; però no deixarem d'obrar quan arribi el moment.

Ha afegit que tot està preparat per posar en acció els plans del Govern i assegurar tots els serveis essencials en el cas d'una vaga general.—Radio.

Londres, 22.—Continuen en tot el país les recerques de la policia contra els agilers comunistes i es decreten moltes detencions i expulsions.

Les indicacions de la Scotland Yard van especialment encaminades a trobar agents de Moscou que se suposen infiltrats al país i són portadors d'ordres concrets de Rússia i de quantitats considerables de diner.—Havas.

ELS REIS ANIRAN A FRANÇA

Londres, 22.—El «Daily Chronicle» anuncia que els sobirans anglesos faran una visita oficial a Paris, en la proxima primavera.—Havas.

VIOLENT INCENDI A SOUTHAMPTON

Southampton, 22.—S'ha declarat un violent incendi als molls.

S'han cremat grans quantitats d'ampolles de vins espumosos i cerveses.

Les pèrdues es calculen en 150.000 lliures esterlines.—Havas.

OR ANGLÉS CAP A AMERICA

Londres, 22.—El transatlàntic «Mauritania» sortirà dissabte vinent de Southampton amb una càrrega d'or valorat en tres milions de lliures esterlines, amb destinació a Nova York.—Radio.

D'ITALIA

ES PROHIBEIXEN LES SOCIETATS SECRETES I AQUESTES DESAPAREIXEN

Roma, 22.—Com a conseqüència de l'ordre del Govern prohibint el funcionament de societats secretes, s'està movent a Itàlia un moviment de deserció de les lògies maçòniques. En algunes regions no queda oficialment organització maçònica.—Havas.

DE MEXIC

PALL MALL CINEMA

RETALLAR I LLENÇAR

Cal aprendre de retallar, i en dir retallar, encara que volem dir retallar no ens referim per a res a l'acceptació que aquest mot té en la societat de les persones amables. Si per a fer-nos comprendre més cal afegir algun altre verb a aquest, direm que cal aprendre de retallar i llençar.

Ara tothom veuria, si no ho haguessin vist per la secció en què es publica aquest famós article, que ens referim a la producció de pel·lícules dites de producció nacional.

Hem vist sovint pel·lícules d'aquesta qualitat, i això fa que pugem parlar-ne amb coneixement de causa. No es creiem, però, que els productors que sistemàticament volem posar llurs produccions en el lloc que es mereixen. No simplement voldríem que aquest lloc fos molt alt. No res més.

En el nostre país una de les coses que fa més mal al cinema és la literatura. Quan per tot arreu estan convençuts que per al teatre i més per al cinema aquí ens emplenem tant de literatura que fins ni es poden llegir, la literatura és ben bé una cosa. Els llibres; fan teatre grans llibres; i tot seguit que es còpia per cinema es cerca un gran llibre, i com més gran millor, per a fer l'argument, per adaptar-lo i fins per a dirigir la representació.

Les darreres pel·lícules que hem vist totes tenen aquest capítol, inicial i final defecte. I les primeres que veïrem també.

En el cinema, molt més que en el teatre, la literatura és menys de necessitat. En una pel·lícula l'acció està encomanada als actors, que per això porten aquest nom: les descripcions al "mettre en scène"; la successió de les escenes. L'argument i longitud i les expressions dels actors i la caracterització dels caràcters, al director, la precisió de la reproducció al fotògraf.

Per al literat queda l'argument, el desenvolupament disposat en un calaix del director, i res més. Que els títols és millor que els faci un modest però bon guionista.

Al principi del cinema es guanyava el públic de la poca cosa que posaven les cases cinematogràfiques en la traducció

del dels títols. En efecte: els títols eren un desastre, però tantmateix hi havia pel·lícules ben bones que no deixaven pas d'esser-ho pel desastre dels títols.

Ara succeeix tot el contrari. Es posen en mans dels literats autors, o dels literats no autors pel·lícules. L'argument de les quals pot ésser si no ho és, una interessant història de veïnat. El redactor dels títols comença per trinxar la pel·lícula, i al principi de cada trosset, per a fer-lo més clar, que quicra que els actors acumin com en la vella pantomina no ho és prou, hi enganxa una explicacioneta molt ben guibada que enterneix les ànimes sencelles, sobretot si tenen a l'escena, realment o espiritualment, una porteria. Fel això, el redactor de títols torna a fer enganxar els trossets i quan passa la pel·lícula el públic, de tan clar que ho té tot davant dels ulls, ja pot, si vol, posar-se a dormir.

"El nen plorava amb llàgrimes plenes del sentiment present i inconscient de tota la tragèdia de la vida", posem per cas. I tot seguit es veu aparèixer a la pantalla el nen, plorant amb llàgrimes plenes del sentiment present i inconscient de tota la tragèdia de la vida. Aleshores sapiga l'escena i surt un altre rètol: "I la seva mare l'acompanyava, sense pensar que un dia aquell infant no li sabia agrair". I així per l'estil. Per què tants rètols? Es que són necessaris? Tots els directors haurien de tenir present que en el cinema, com en moltes altres coses el que no és necessari és perjudicial.

No valdria més que els prestigiosos literats que accepten amb entusiasme la tasca de posar aquests rètols resseuents sin el vell costum de col·locar-se al costat de la pantalla i anar explicant en estil delicat, florit i fins pintoresc el que va projectant-se? Aleshores, segurament no costaria tant de començar de tallar i llençar metres de pel·lícula, que no fan sinó perjudicar l'acció i l'interès, per tant. O és que, com aquella recepta culinària, després de posar-hi tots els ingredients cal picar-ho tot a trossets ben petits i quan la cosa és ja ben fina tirar-ho a les escombraries? —P. de F.

NORMA SHEARER i LON CHANEY—Miss Shearer és a la dreta, i ho diem per la fama que té Chaney, de saber-se caracteritzar—en un dels descensos de la pel·lícula Metro Goldwyn "La torre de les mentides". Norma aplica a la cara de Lon una bossa de gel per tal que la caracterització d'aquest no es fongui amb la calor de la pell.

LA CARACTERITZACIO INTERNA

A l'interior del treball teatral, la preparació del a l'actor pot durar mesos o anys, però la caracterització només una nit, posem per cas, repetint-se indefinidament sempre igual, el treball cinematogràfic pot durar molt de temps, així de preparació com de realització. A més a més, el treball per a la pantalla es fa dintre d'un ambient natural que manca al teatre. Així és que els actors, si volen donar tota llur missió han de posar-se a treballar adaptant-se a l'ambient, al tipus i al caràcter.

Diferentment que el teatre, que no pot canviar les seves taques, d'actor cinematogràfic ha de variar constantment les seves característiques si vol donar la impressió d'una imperiosa perfecció del tipus volgut. No solament cal que canviï llur caracterització aparent, sinó fins llur caracterització mental, com si diguéssim llurs idees sobre el món i llurs sentiments respecte dels semblants.

Així, Douglas Fairbanks, home acostumat a la bona vida, viu, quan li cal, la vida, però la vida completa del bucaner, per exemple, per tal de crear-se una personalitat i unes idees de bucaner.

Es clar que veiem el bucaner que seria Douglas si Douglas fos bucaner, però veiem realment aquest bucaner que seria Douglas si no fos un actor cinematogràfic.

Molts artistes es posen set

manes i fins mesos llegint històries dels temps en els quals tenen d'actuar a la pantalla, per tal d'apropiar-se l'esperit de l'època. Així, naturalment, no mata pas l'actor com a tipus; al contrari, veiem que els actors del cinema porten—a excepció d'alguns, Lon Chaney, per exemple—llur pròpia casa a través de totes les pel·lícules: la caracterització és interna. No direm pas que això sigui temerari perquè això és una altra cosa; però per poc temerari que l'actor tingui, si s'hi atorga la imaginació, els resultats poden ésser formidables.

D'aquesta manera, Alma Taylor, qui havia de preparar el personatge d'un film titulat "The Thro' the Rye", l'acció del qual és desenvolupada en l'època de la reina Victòria d'Anglaterra. Naturalment, la crinolina i la capota haurien estat suficients per a una actriu de teatre. Però el cinema presenta molts més aspectes de la vida, i aleshores calia aprendre a reproduir amb facilitat tots aquests aspectes de la vida d'una xicota sola al regnat de la reina Victòria. Així, Alma no solament estudià l'època durant setmanes senceres, sinó que es posà en un pèu de vida completa; tant Victòria, esforçant-se a pensar, a moure's, a viure com en aquella època i instal·lant-se en una casa de camp pròpia, s'apostumà aquella silenciosa, tímida i resguardada vida de les xicoles de l'època, amb

les rígides maneres, les rogues de bona educació severes, el pensament i l'acció limitats, que un cop abandonat el paper de "Nell", la protagonista de la pel·lícula, per estar aquesta completament acabada, arribà a saber-li greu de despertar d'aquell somni en haver de tornar a la vida moderna. Aquesta és la caracterització mental.

Bebe Daniels és un altre exemple en el qual la intel·ligència es barreja amb els colors, grans i junts combinen cada nou caràcter concebut segons la veritat de la vida.

Ella, personalment, és una xicota jove, alegre, bonica i bellugadissa. Però les seves companyes podrien dir la cara de persona seriosa que posa quan es tracta d'emprendre la creació d'un nou paper.

Bebe Daniels declara que els vestits només representen la quarta part de la personalitat a crear, i que les altres tres quartes parts corresponen a l'estudi, a l'experimentació, en la creença en l'existència real i actual d'una altra persona, i que esteu provant d'ésser aquesta "altra persona".

Una varietat de papers que la representació prova la consciència que ha posat en seguir aquestes regles.

El canvi de Teneis jove i novell en la placidesa de la matrona, no el fa Bebe Daniels amb cap recurs de caracterització. Aquesta actriu, després de profundes meditacions—davant del mirall, no?—descobrí que el

LA MODA EN BLANC I NEGRE

Tornen els cabells llargs... per a les que ja els hi tenen

Totes estem convençudes que el cabell curt és ja generalment acceptat, i que podem dir, amb tota seguretat, que el cabell curt té vida llarga. Així és el que creuen totes aquelles que el porten tallat, perquè això és el que desitgen. Amb tot, no totes les coses duren eternament, i estrany seria que aquesta, per la major dificultat que trobaria en canviar, sigui diferent de les altres. El que succeirà serà que continuará havent-hi com cal una moda per cabells curts que canviará de tant en tant; però es començarà de presentar ja les tendències de la desaparició d'aquesta moda, com a dominant.

A París es porten a cap grans treballs per tal de canviar aquesta moda tan confortable, i com que per canviar una cosa cal cercar el contrast, en oposició a la manera tan senzilla dels cabells actuals, es tracta d'introduir complicats pentinats que recorden els temps pre-rafaelites.

Per a les que encara no s'han decidit a tallar-se el cabell i poden esperar amb tota tranquil·litat el nou triomf dels cabells llargs, publiquem avui els dos gravats adjunts, de dues germanes, Dolores i Helene Costello, actrius de la casa Warner Brothers.

Si els tirabuixons, ponpadours i pufs espereu encara tornar a la moda, les trenes hi han tornat ja. Així com en els cabells curts dominen els estils llisos, així també succeirà en els cabells llargs. Encara que els perruquers parisencs tinguin creat monuments de cabell, la gent, cada cop més racional, no se'ls creu. Veiem difícil que tornin aquells temps en que Leonard, el perruquer de la Du Barry, edificava fragates damunt els caps de les dames de la cort.

Aquí teniu Dolores Costello. El seu pentinat és ben graciós: clouxa partida i els cabells endarrerats, i d'orella a orella, tallant com un casc telefònic, una ampla trena plana reunint dos "monyos" plans. Per la part del darrere són reunits per dues trenes paral·leles.

El pentinat de la seva germana és veu més clar: tot tirat endarrerat, una onda que cobreix les orelles i un "monyo"

pla i ovalat al clatell. Les germanes Costello tenen, per a fer-se aquests pentinats, un cabell llarg i abundant, així és que quan triomfin els complicats pentinats dels tècnics parisencs podran tenir un èxit natural.

Per si a alguna lectora li interessa, direm que el collar que porta Dolores Costello és de darrera moda per a la nit. Es fet d'una doble filera de brillants alternant amb or batut i va ben ajustat al coll.

Quant a les arracades de Helene són molt noves, encara que ens semblen massives noves. Són de perles i pedres de color. Deuen ésser unes joies especials per a les noies de cap massa lleuger. Suposem que la moda no prosperarà i que tot quedarà com ara, que ja està prou bé, o malament.

Una altra moda que fa furor a Hollywood, però que no la segueix tothom, és la dels cabells naturals, és una banda de cabell blanc.

Kathleen Key ha llengat la moda i tothom qui pot procura seguir-la.

Hops Sinclair

El comerç a la menuda

Un irlandès, conta Walter Hyers, que té una botiga un retol on deia que tot s'hi venia a barates i volgué fer una broma al botiguer. Entrà i demanà una yarda de llet. El botiguer, veient que la cosa anava de per riure, liica el dit a la llengua i, damunt el tauler, posà una ratlla d'una yarda.

Irlandès, veient-se atrapat de moment, demanà el preu.

—Quaranta cèntims—digué el botiguer.

—M'h bé—contestà l'irlandès—me la vol embolicar?

EL CRIAT DESMEMORIAT

—Senyor, el seu bany està a punt. Del "Gaiety", de Londres.

MASSA EXIGENT

Gleam Hunter explica la següent història:

A les oficines d'una companyia de tramvies acudí un dia un senyor indignat. Allí, la nova muller anava amb l'encarregat, un home tranquil i plaent.

—Li torno a dir, cridava el senyor, que vine aquí perquè se'm faci justícia. Allí, la nova muller anava a la plataforma del tramvia i el conductor li estripà el vestit.

El funcionari somrigué i contestà amb tota calma:

—I bé: suposo que el que vostè vol és que paguem a la seva senyora un vestit nou.

—Ah, no! No es pensi acabar tan aviat.

I obrint la mà presentà una mostra de seda.

—El que jo exigeixo és, atorgi, que trobin un tros de seda d'aquest mateix color!

UN ISTIU FRÈD

Aquest estiu passat, ha estat un estiu fred a molts llocs.

També a Hollywood. Parlant d'això, Madeline Harkbeck demà a Billy Bevan:

—Ha vist mai un estiu tan fred com aquest.

—Ja ho crec!

—Quan?

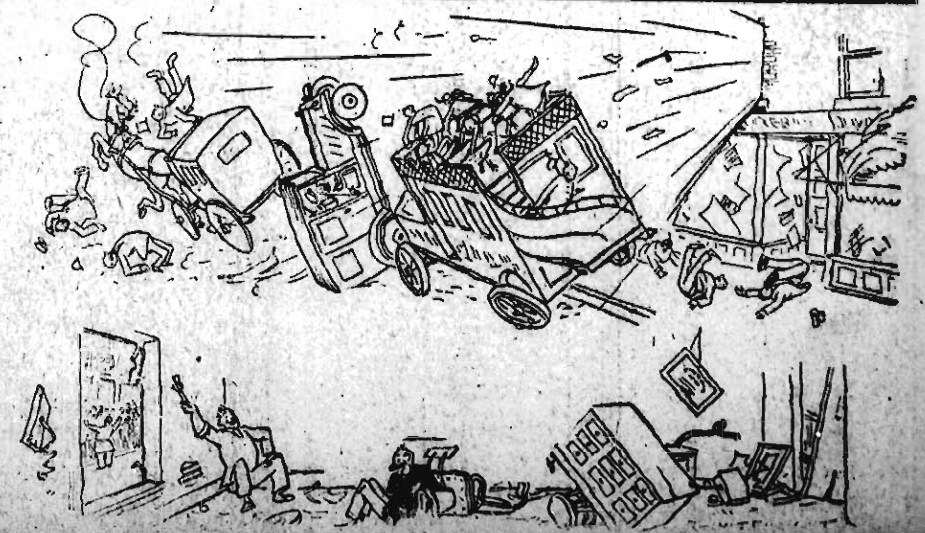
—L'hivern passat.

UN HOME QUE TENIA MAL DE CALIXAL

Per W. J. Enright.

Del "Life", de New York.

COLISEUM

ULTIMS EL NOMADA DE LES PAMPES

pel·lícula en colors pel procediment TECHNICOLOR

MOLT AVIAT El senyoret Primavera

Glória Swanson, Wallace Reid, Elliot Dexter, Bebe Daniels, Agnes Ayres, Júlia Faye
Theodore Roberts, Monte Blue, Raymond Hatton i Theodore Kosloff

PROGRAMA AJURIA ESPECIAL

Diribuïdors: Seleccine, S. A.

Direcció: Cecil B. de Mille

Ha estat contractada, per tal d'exhibir-la al seu Saló amb caràcter d'exclusiva per l'empresa de l'aristocràtic

KURSAAL

la superproducció de luxe MARCA GAUMONT

UNA PAGINA EN BLANC

interpretació sublim de **FAY COMPTON**

i del gran actor que es presenta per primera vegada a Espanya, **JACK BUCHANAN**

TEATRE NOVELTATS

Dijous vinent, dia 29 d'octubre 1925

ESTRENA

DE

"LA ALEGRIA DEL BATAILLON"

Exc. usiva: COMPANYIA CINEMATOGRAFICA PORTUGUESA :: MADRID

Representant per a Catalunya, Aragó i València:

Josep Cavallé

Correr Ara, 6, 225

BARCELONA

EL FANTASMA DE L'OPERA

PELLICULA UNIVERSAL

L'adaptació de "La fantasma de l'Opera" al cinema és una veritable troballa. És una d'aquelles novelles de teatre que s'escenen amb gran èxit.

no s'hi hagin llançat abans totes les empreses. No és una obra amb un o dos moments culminants. És una obra plena d'escenes impressionants, i només cal pensar en l'escenari immens, el teatre de l'Opera de París, amb els seus pisos damunt i sota terra, i els misteris que allí es poden desenvolupar, per comprendre-ho. Representació de l'Opera "Faust", amb les localitats plenes; caiguda de la gran aranya central per una venjança de la fantasia; l'èsser misteriós amb cara de mort que governa misteriosament i aterroritza tots els habitants d'aquell edifici; el pesombre, la superstició dels artistes i els concurrents; el ball de disfresses, escenes totes en colors; el rapte de la cantant Cristina Daad; i les seves aventures amb l'èsser misteriós, que està bojament enamorat d'ella. Les escenes a la fantàstica mansió subterrània; la captura i suplici dels que van a salvar Cristina; la inundació dels soterranis; la persecució del fantasma. Novella, quan hom la llegeix, no pot dormir sense veure-la. Pel·lícula, no sabem si dormirà després.

UNA GALLEDA D'AIGUA

Jackie Coogan explica que en el seu viatge per Europa li contaren el següent conte:

"Un matrimoni vivia en una bona propietat, però que tenia un defecte, i era que calia anar a cercar l'aigua a una seqüia que corria a l'extrem de l'hort."

Un vespre transcorrien una orada joventut que tenien a cercar una galleda d'aigua. Durant molta estona esperaven, sense que tornés.
—Que diantre deu fer aquesta vida!—s'exclamava la noia.
—Res—contestà el noi—i és que no deu trobar una galleda d'aigua que li agradi prou.

El concurs fotogràfic

Gaumont

Poques vegades una iniciativa particular es veu tan coronada per l'èxit com s'ha vist el Concurs Fotogràfic Gaumont. El nombre de fotografies d'aficionats que hi ha exposades a l'estudi fotogràfic del senyor Massana ens prova el creixent nombre d'incondicionals amb què compta l'escena muda.

Al costat d'aquesta prova n'hi ha una altra no menys aialagadora, i consisteix en l'excelsionat formosor d'algunes concursants.

El senyor Massana, d'acord amb les bases del dit concurs, està realitzant les gestions necessàries per habilitar un saló on es pugui exposar el judici dels concursants a les esmentades fotografies.

UN HOME DE SORT

Un actor cinematogràfic deia a un altre.

—La meua dona paga els capells massa cars.

—Ja teniu sort—li contestava l'altre—; la meua no n'ha pagat cap, encara.

PUBLICACIONS REBUDES

Hom rebut de "La Novela Semanal Cinematogràfica" els quatre volums amb els arguments de les pel·lícules "Amor que redime", de la Cicc, per Alice Lake i Milton Sills, número extraordinari: "Yo lo maté", per Sessue Hayakawa (Pascó), "El horrore", amb House Peters, de la Hispano American Films, i "Maciste emperador", de la casa Gaumont.

PRESENTA

Avui, divendres, dia 23 d'octubre, a L'ARISTOCRATIC SALO

PATHE CINEMA

"I AIXO ES EL MATRIMONI?"

Una combinació de drama i comèdia

Amb formoses escenes en colors naturals

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEI

Avui, divendres
ESTRENA AL

PATHE-CINEMA

de l'emocionant
producció dramàtica

EL PIRATA

Argument basat en la novel·la de **C. Wilson**.

Direcció escènica de **Thomas H. Ince**.

Creació dels artistes: **MAGDE BELLAMY, HOBART BOSWORTH, TULLY MARSHALL**

EXCLUSIVA
PROCINE, S. A.
Consell de Gent, 332, Barcelona

ELS ESPORTS

MOTORISME

ELS GRANS PREMIS DEL MOTO CLUB DE CATALUNYA

CIRCUIT DE LLEVANT

Per al diumenge vinent, dia que se celebrará aquesta cursa, que amb tant d'èxit ve organitzant el Moto Club de Catalunya, quedarà privada la circulació de vehicles per la carretera del circuit, des de les vuit del matí per a autos, i de dos quarts de set per a carruatges. Per aquest motiu tots els que vulguin traslladar-se a Mataró en auto, hauran de desviar a Masnou i anar cap a Alella, La Roca, Granollers, Cardener, Llíma, Sant Celoni, Arenys de Mar, Arenys de Munt, Mataró.

Des de les vuit del matí sortiran trens cap a Mataró, on el públic que hi vagi trobarà els senyals convenientes que els conduiran a les tribunes.

En les tribunes, els organitzadors han tingut cura de munir-hi un servei de bar, per no creure convenient el de restaurant.

L'expectació que els Grans Premis del Moto Club de Catalunya han despertat ha quedat en palesada per la constant germanor de moters i localitats, al local de l'esmentada entitat de la Plaça de Tetuan, número 1.

El soci del Moto Club podrà disposar lliurement els seus vehicles al lloc que es desitja, sempre i quan ho solliciti per endavant a la secretaria del Club.

La sortida tindrà lloc a dos quarts d'onze del matí. El circuit és de 50 voltes al passeig de l'estació, amb un total de 56 quilòmetres.

Les inscripcions s'admeten al Club Ciclista de Valls i a les oficines de la U. E. de Sans (Galileu, 9).

BOXA 5 GRANS COMBATS

MUNDIAL SPORT

Entrada, 1'50. Cadira Ring, 2'50

CICLISME

GRAN PREMI OPEL

Per a aquesta important prova que el "Penedès Esportiu" organitza amb la cooperació de la U. E. de Sans, s'han rebut importants inscripcions.

El Comitè organitzador fa present que els drets d'inscripció són: Corredors de primera categoria, 6 pessetes; corredors de segona, 4; i corredors de tercera i novells, 2. Reemborsable la meitat a tots els que prenguin la sortida i tornin el braçal.

CARRERA CICLISTA A VALLS

El Club Ciclista de Valls organitza per al diumenge dia 26 una cursa reservada a corredors de segona, tercera i novells.

L'AS DELS CIMS

DIATTO

S'han rebut elegantíssims i luxosos models carrossats per a hivern.

Immens assortit en tots els tipus que constitueix aquesta famosa marca italiana, des del cotxe obert al transformable i ancat.

Equipat amb BUGIES MASSERATI

Agents generals per a Espanya

Oiveres i Casacuberta

Passeig de Gràcia, 96. T. 2589 C.

EXCURSIONISME

Per al diumenge vinent l'Associació Excursionista Júpiter té en projecte les següents excursions:

Excursions al Montseny, per Breda, Riells, Turó de Moian, Santa Fe i Gualba. Sortida de l'estació de França a les 5'40.

Excursió infantil al Castell d'Aranyunyà, per Quatre Camins, Cervelló, Vallirana, Mas de les Fonts, Begues, Castell d'Aranyunyà, Brugués, Font del Ferro i Gavà. Sortida de l'estació de la Riera de Magòria a les 5'45, i del casal a les 6'30.

Excursió familiar a Mollet, Martorelles, Font Sunyera, Sant Joan de Mollet. Sortida de l'estació de França a les 5'40.

El grup excursionista de l'Associació Excursionista Júpiter farà una excursió de tot dia a La Batlloria, Montnegre, Sant Iscle de Vilatorrada i Torredembarra.

Lloc de reunió: estació de França, a un quart de sis del matí.

Excursió Excursionista de Badona diumenge que ve. Haurà una excursió a la segona de Sant Llorenç de Munt, seguint itinerari de: Sabadell, Sant Llorenç de Munt, Martorelles i Terrassa.

Sortida de Barcelona a la 1'45 del matí per l'estació de França. G. C. de Sabadell (Plaça de Catalunya).

LA REUNIO DEL MUNDIAL ESPORT

Ha despertat molt d'interès el combat anunciat per la reunió de diumenge al Mundial Esport entre Francesc Ros i Bonifaci, aquest darrer considerat pels crítics francesos com un dels millors welters de la veïna República.

A més d'aquest combat i del que per al quart disputaran la juvenia Lorenzo i López, boxejant Higuera contra Bertran, Flix contra Conte i López contra Dubigues.

BOXA MUNDIAL SPORT

8 rounds contra LOPEZ

10 rounds contra ROMIEUX

Diumenge, a les 4 de la tarda.

Entrada, 1'50. Cadira Ring, 2'50

LES ORGANITZACIONS DE L'IRIS PARK

Les organitzacions de l'Iris

Park, que ho són els que amb tant d'èxit celebraron les vetllades d'Olympia, s'han entrevistat novament amb l'empresa de l'esmentat coliseu, la qual sembla que, fent-se càrrec dels seriosos compromisos que el no poder disposar del local podria ocasionar-los-hi, el cediran per a les vetllades projectades.

REUNIO FEDERATIVA

Avui, a dos quarts d'onze, es reunirà la Directiva de la Federació Catalana de Boxa al seu estatge, per tractar, entre altres assumptes, sobre el Campionat de Catalunya.

BOXA 5 GRANS COMBATS

Diumenge, a les 4 de la tarda.

MUNDIAL SPORT

Entrada, 1'50. Cadira Ring, 2'50

CICLISME

GRAN PREMI OPEL

Per a aquesta important prova que el "Penedès Esportiu" organitza amb la cooperació de la U. E. de Sans, s'han rebut importants inscripcions.

El Comitè organitzador fa present que els drets d'inscripció són: Corredors de primera categoria, 6 pessetes; corredors de segona, 4; i corredors de tercera i novells, 2. Reemborsable la meitat a tots els que prenguin la sortida i tornin el braçal.

CARRERA CICLISTA A VALLS

El Club Ciclista de Valls organitza per al diumenge dia 26 una cursa reservada a corredors de segona, tercera i novells.

L'AS DELS CIMS

DIATTO

S'han rebut elegantíssims i luxosos models carrossats per a hivern.

Immens assortit en tots els tipus que constitueix aquesta famosa marca italiana, des del cotxe obert al transformable i ancat.

Equipat amb BUGIES MASSERATI

Agents generals per a Espanya

Oiveres i Casacuberta

Passeig de Gràcia, 96. T. 2589 C.

EXCURSIONISME

Per al diumenge vinent l'Associació Excursionista Júpiter té en projecte les següents excursions:

Excursions al Montseny, per Breda, Riells, Turó de Moian, Santa Fe i Gualba. Sortida de l'estació de França a les 5'40.

Excursió infantil al Castell d'Aranyunyà, per Quatre Camins, Cervelló, Vallirana, Mas de les Fonts, Begues, Castell d'Aranyunyà, Brugués, Font del Ferro i Gavà. Sortida de l'estació de la Riera de Magòria a les 5'45, i del casal a les 6'30.

Excursió familiar a Mollet, Martorelles, Font Sunyera, Sant Joan de Mollet. Sortida de l'estació de França a les 5'40.

El grup excursionista de l'Associació Excursionista Júpiter farà una excursió de tot dia a La Batlloria, Montnegre, Sant Iscle de Vilatorrada i Torredembarra.

Lloc de reunió: estació de França, a un quart de sis del matí.

Excursió Excursionista de Badona diumenge que ve. Haurà una excursió a la segona de Sant Llorenç de Munt, seguint itinerari de: Sabadell, Sant Llorenç de Munt, Martorelles i Terrassa.

Sortida de Barcelona a la 1'45 del matí per l'estació de França. G. C. de Sabadell (Plaça de Catalunya).

LA REUNIO DEL MUNDIAL ESPORT

Ha despertat molt d'interès el combat anunciat per la reunió de diumenge al Mundial Esport entre Francesc Ros i Bonifaci, aquest darrer considerat pels crítics francesos com un dels millors welters de la veïna República.

A més d'aquest combat i del que per al quart disputaran la juvenia Lorenzo i López, boxejant Higuera contra Bertran, Flix contra Conte i López contra Dubigues.

BOXA MUNDIAL SPORT

8 rounds contra LOPEZ

10 rounds contra ROMIEUX

Diumenge, a les 4 de la tarda.

Entrada, 1'50. Cadira Ring, 2'50

LES ORGANITZACIONS DE L'IRIS PARK

Les organitzacions de l'Iris

TEATRES

Gran Teatre del Liceu

Temporada d'hivern 1925-26

Continua obert l'abonament.

Les persones que tenen fets encàrrecs podran passar per l'administració fins al dia 25.

INAUGURACIO DE LA TEMPORADA, dijous 3 de novembre.

— S'admeten encàrrecs per a la 4.ª i 5.ª funcions del divo Fleta, i per la tercera del divo Tilla Rufo.

Teatre Català Romea

Telèfon 3500 A.

Companyia Catalana

Avui, tarda, a les cinc:

EXIT, EXIT, EXIT!

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

Nit: LA CASAMENTERA

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

trionf de l'Avell Artís i de la interpretació. — Demà, tarda, el gran èxit

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

Nit. Associació de Mercers.

Programa del plorat mestre Angel Guimerà

TERRA BAIXA

Fixeu-vos en el repartiment.

Hi prenen part les senyores Vila, Fornés, Morera i Xatari, i els senyors Davi, Montero, Martí, Aymerich, Galceran, Gómez, Ferrándiz i Biosen; i La Baldrina. — Diumenge, a dos quarts de quatre. Tothom a riure. Última representació de Blaiet, vallet. A dos quarts de sis, estrona de l'espectacle en 3 ctes i 11 quadros d'En Josep M. Folch i Torres.

L'ANEL MERAVELLOS

Decorat nou i l'ruce de Balie i amicó. Nit:

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

i La teta gallinera. Es despalla a comptaduria.

ELDORADO

Debut

LOLITA MENDEZ

Debut

TEATRE TIVOLI

Companyia de sarsuela

LUIS CALVO

Avui, divendres, tarda, no hi ha funció. Nit: Reparició del famós tenor

Ricard E. Lara

— en —

Doña Francisquita

Dissabte i diumenge, grans programes

VEJIN-SE CARTELLS

TEATRE NOVETATS

Avui, divendres, a dos quarts de cinc de la tarda i a les deu de la nit: projecte de la pel·lícula

EL NAUFRAGI

— de la —

HUMANITAT

Interpretació de

Mme. WALLACE REID

La pel·lícula que s'ha admirada per tot hom per tractar-se d'un assumpte altament moral i humanitari

AL LIMIT DEL SUD

emocionant producció cinematogràfica

El programa es completará amb una pel·lícula altament còmica

NOTA.—Per tal que totes les classes socials puguin veure aquesta gran producció, l'empresa participa al públic que l'entrada general al segon pis val, des d'ara, 0'80 pessetes.

Es despallen localitats numerades per a la sessió de les sis de la tarda de diumenge que ve

ELDORADO BALDER

DIUMENGE

L'anel meravellos

Nou espectacle en 3 actes i 11 quadros d'En Josep M. Folch i Torres al

Teatre Català Romea

Telèfon 5112 A

EMPRESA NOVO

Companyia dramàtica de MARGARIDA XIRGU

Avui, divendres, nit, a dos quarts de deu: EXIT de la crònica en forma d'obra escènica en tres actes dividits en sis quadros i un epíleg, de G. Bernard Shaw, SANTA JUANA

Cada nit: Santa Juana

TEATRE GOYA

Telèfon 5112 A

EMPRESA NOVO

Companyia dramàtica de MARGARIDA XIRGU

Avui, divendres, nit, a dos quarts de deu: EXIT de la crònica en forma d'obra escènica en tres actes dividits en sis quadros i un epíleg, de G. Bernard Shaw, SANTA JUANA

Cada nit: Santa Juana

TEATRE CATALA ROMEO

Telèfon 3500 A.

Companyia Catalana

Avui, tarda, a les cinc:

EXIT, EXIT, EXIT!

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

Nit: LA CASAMENTERA

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

trionf de l'Avell Artís i de la interpretació. — Demà, tarda, el gran èxit

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

Nit. Associació de Mercers.

Programa del plorat mestre Angel Guimerà

TERRA BAIXA

Fixeu-vos en el repartiment.

Hi prenen part les senyores Vila, Fornés, Morera i Xatari, i els senyors Davi, Montero, Martí, Aymerich, Galceran, Gómez, Ferrándiz i Biosen; i La Baldrina. — Diumenge, a dos quarts de quatre. Tothom a riure. Última representació de Blaiet, vallet. A dos quarts de sis, estrona de l'espectacle en 3 ctes i 11 quadros d'En Josep M. Folch i Torres.

L'ANEL MERAVELLOS

Decorat nou i l'ruce de Balie i amicó. Nit:

SENY I AMOR, AMO I SENYOR

i La teta gallinera. Es despalla a comptaduria.

ELDORADO

Debut

LOLITA MENDEZ

Debut

TEATRE TIVOLI

Companyia de sarsuela

LUIS CALVO

ARISTOCRÀTIC SALÓ KURSAAL

El predilecte de les famílies distingides: Orquestra Sunyer

Avui, divendres, moda selecta. Grandios programa: Les promeses d'en Mero, còmica; èxit de la comèdia dramàtica Les flors del paradís, per Tom Moore; La conquesta de l'harem, de broma, i èxit de la magnífica comèdia Esposes conscients (Metro), magistral interpretació per l'artista Mae Bush. — Avui, de 6 a 8, es despallen butaques numerades per a la sessió especial de diumenge. — Dilluns: La caseta de senyals.

ELDORADO RASTELLI

TEATRE TALIA

Demà, dissabte, nit, a dos quarts de deu: Solenne reobertura d'aquest formós coliseu.

14 ACTES, 141

DON JUAN TENORIO

— i —

EL NUEVO TENORIO

Juventut - Elegància - Intrepidesa - Galanura - Gallardia

Els dos "tenorios" ideals seran els del TALIA. Decorat nou d'Alonso. Vestuari riquíssim de Penalba. Armeria i altre magnífic d'Artigau.

Tarda, butaques a 1 pesseta

Nit, butaques a 2 pessetes

ELDORADO

BALDER

RASTELLI

NIÑO DE MARCHENA

SPAVENTA

LOLITA MENDEZ

COLOSSAL CARTELL D'ART

TEATRE APOLO

Companyia Catalana

Jiménez-Nicolau

Avui, divendres, a dos quarts de cinc: La comèdia dramàtica en quatre actes

ZAZA

Creació de Mercè Nicolau.

Nit, a les nou:

DON JUAN TENORIO

EL NUEVO TENORIO

Dissabte, tarda, El ome

Mitjancana. Nit, Don Juan Tenorio i El Nuevo Tenorio.

ELDORADO

LOLITA MENDEZ

Eldorado

TEATRE COMIC

Companyia Internacional de revistes. — Direcció artística: Manuel Sugranyes

Avui, divendres, nit, a tres quarts de deu, 226 representació de la revista d'Amichatis, Sugranyes i Clara,

KISS-ME

EXIT

de l'escenari plàstic PORCELLANES

EXIT de l'aplaudí bariton

Josep Parera

ELS NOUS QUADROS

Album KISS-ME

1. Paraules al carrer.

2. Relíquies d'amor.

3. Ouplet poca-solta.

4. Ouplet castís.

5. A la manera de Spaventa.

6. Les garçons.

7. El ouplet popular.

8. Les quatre edats de la dona

ELS PETONS

— i —

LÉS CIRERES</

VICHY CATALÀ

AIGUA MINERAL NATURAL

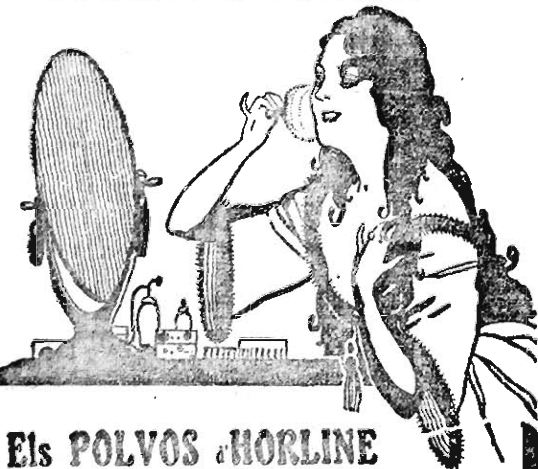

DIGESTIVA
EXCEL·LENT PER A TAULA

ELS AVORRITS DE SA PURGACIO
Creient-la Incurable
Recorren a les anèquies i seques
Especialitats Paradell Assalt 28

HOTEL PIRENEUS - AIGUES DE RIBES

Estació del Ferrocarril Transpirenenc, a 115 km. de Barcelona per la carretera a França per Puigcerdà.
Hotel de primer ordre :: Calefacció central :: Habitacions amb gabinet de bany, aigua freda i calenta.
OBERT AL PÚBLIC TOT L'ANY
Centre d'excursions a Noya, Potencial, Toga, Vall de Ter, Pu de la Vaca, La Molina, etc. etc. Carruages, cavaleries i guies.
CURA DE REPOS CURA D'ALTURA, 880 METRES
AIGUES MINERO-MEDICINALS
FONTAGA (abans "Teula")
MENYS MINERALITZADA QUE LA D'EVIAN
i amb totes indicacions en l'arterio-sclerose, hipertensió, artrisme, diabetis, hipertensió, auto-intoxicacions, etc., etc., d'absoluta puresa bacteriològica.
AIGUA DE RIBES
BICARBONATADA, SODICA, SULFATADA, MAGNÉSICA
sense rival en les afeccions de l'aparell digestiu (estomac, intestins i fetge), artrisme, litiasis biliar i renal i molt especialment en l'ESTRENYIMENT CRÒNIC.
Per a encàrrecs d'habitacions dirigiu-vos a la Direcció de l'HOTEL PIRENEUS, Aigües de Ribes (Girona). Per correspondència o telèfon n.º 21 de Ribes.

Els POLVOS HORLINE

fan devenir formosa, avellutada la cara; la pell fina i agradable, suau com la d'un infant. Els Polvos d'Horline son el millor secret de formosura i joventut.

PRODUCTES HORLINE:

Aigua d'Horline (tintura progressiva per als cabells blancs): 6.-
Depilatori (actiu i inofensiu): 6.- Polvos (molt adherents): 2'50.-
Crema (evita les arrugues): 2'50.- Aigua desinfecta (en comprimites efervescentes): 5.-
Bathol Montry (sals minerals per als banyes de peus): 3'50.-
Santibel (comprimets al bay-rhum per a regenerar el cabell): 3'50.-

Dipòsit general: Establiments DALMAU OLIVERES, S. A.
PASSEIG DE L'INDUSTRIA, 14 - BARCELONA

¡Diner!
NINGÚ NO EL LLENÇA
ESTALVIAREU MES D'UN
70 per 100

comprant les talles per als vostres Vestits

i Abrics a les

—T'hi trencaràs els queixals,
perquè aquesta roba és de les
PANYERIES SALMERON.

**PANYERIES
SALMERON**

de la Cooperativa de Fabricants de Sabadell

13 - Salmeron - 13 :: Barcelona

Material Escolar i Científic, S. A.
Successora de J. ESTEVA MARATA
7, RONDA DE LA UNIVERSITAT, 7
Direcció telefònica MECSA - Telèfon 3779 A

MATERIAL PER A COL·LEGIS I ESTUDIANTS

CAPSES DE LUXE

per a casaments i batelgys

Antiga Casa BARGUES

38 - Sant Pau - 38

LADILLAS (CABRES)

Exterminades en un minut amb

L'insecticida PARADELL

FARMÀCIA PARADELL, Comte Assalt, 28 - BARCELONA

UNA PESSETA - PER CORREU, 1'50 pessetes.

MOBLES

GRANS FABRIQUES, LI-
QUIDACIONS, TRASPAS-
SOS, DESCOMPTES...

¡No hi cregueu! Tot això
és propaganda; res més
que propaganda. Per com-
prar bons mobles a preus
baratíssims acudiu a la casa

J. LOPEZ

44 - CARMÉ - 44

2, ANGELS, 2

A PASTA PER
A AFAITAR
NIX

ha estat elaborada pensant no
sols en que ha de suavitzar
el pell per a fer-lo tallable
sense gran esforç, sinó pen-
sant també en què curi l'epi-
dermis de tota irritació,
grans, rojors, etc.

La Pasta NIX
és, doncs, un factor preciós
per a l'operació d'afaitar-se i
al mateix temps un producte
d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX
s'eviten tots els perills de con-
tagi, no sols per la naturalesa
de la Pasta en sí, sinó també
per que s'eliminen sabons,
broxes, vasos i tota mena
d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX
simplificarà l'operació d'afai-
tar-se, hi emprarà tres o
quatre minuts, no sentirà des-
prés cap irritació ni molèstia
a la pell i, si la tenia abans
d'afaitar-se, li desapareixerà,
perquè, cal no oblidar-ho,
LA «PASTA NIX» ES.
ABANS DE TOT, UN PRODUC-
TE PER A L'EPIDERMIS.

DEMANA-HO EN DROGUERIES, PERFUME-
RIES, ETC., AL PREU DE 2'50 PESSETES TUB

COMPRESSORS D'AIRE

I BOMBES

PER A FER EL BUIT

del nou tipus rotatiu

SISTEMA "PLANCHE"

(patentat a tots els països)

Referències a Barcelona

FILL DE E. ERUGUERA

Riera, 28. - Barcelona.

Telèfon 3772

Soliciteu catàlegs fent
menció de "Secoló P."

E. FONT

Reparació d'Automòbils a

preus econòmics

Construcció i reparació

de tota mena de màquines

Verneda, 17 i 19 - CLOT

NEUROKARDI

Meravellós en els casos
d'Atonia del tub digestiu,
en els casos de Cistitis,
Nefritis i ronyó esclerós,
no té rival. El malalt en
periment de seguida una
sensació d'afòria o honte-
tar, augmentant poderosa-
ment el seu apetit. Ven-
des Centres d'Especcifics. Dem-
neu opuscles. Agents ge-
nerals per a Espanya: R. Ma-
só i Cia. - Barcelona.

Galeries Layetanes

CORTS CATALANES,
MOBLES, JOIES, TAPIS-
SOS, LAMPARES decorati-
ves per eminents artistes

Petits Anuncis Classificats

A 0'50 pessetes les deu primeres
paraules i a 0'10 per cada
d'excés

DEMANDES DE TREBALL

TENEDOR de llibres, Corre-
dors, denota i altres tre-
balls, amb molta pràctica i
autonomia, oferir a homes, de 24
de 4 a 8. Escriure: Tirades N.º 1.

COMPRES

LIBRES. En compra de tota mena
d'antics. Apartat número 262.

COMPRO automòbils usats, Buick
Nous, número 2.

VENDES

SASTRERIA ECONOMICA

Comptat i terminis. Plaça Pedra,

TRASPASSO o venç taller de
dret cèntric. Escriure: 907, Rambla
les Flors, número 16. (Anunci.)

TAPISOS pintats. La casa
Especialitat en tapisos religiosos, im-
sació permanent de quadros a l'oli, pa-
vais, oleografies, etc. Fabricació de pa-
nys i tapissos. No compta sense veure
aquesta casa. F. Montañón. Botet,
(dual Portaletrissa).

LLOGUERS

PIS principal, per estrenar, en
nova, amb ascensor; immen-
sitat. Lloguer 24 duros. Torred
les Flors, 117. (Gràcia).

URGEX, per a família catalana
tants reformes. Escriure: LA PUBLICI-
TAT número 6.000.

MAGATZEM per llogar en di-
franc de consums. Raó: Gasolina
Secció Marítima Parc.

DIVERSOS

ASSUMPTES d'ordre oficial
de i satisfactòria. Reclutes, pròp-
setors, Atenció. Informaran de
Hotel Comerç, plaça Reial-Zurbano,
Barcelona. Pensió completa de 8 pes-
coberts 3 pessetes, a triar 3 plats

COMPRO torus, llumadores, fru-
dors, planificadores i
la mena de màquines i metalls. Es-
tes: Bany Nous, número 2.

GUIA CATALANA DE FERROCARRILS

Completada amb la indicació de tots els serveis
d'autos de Catalunya: Llista de recaders, etc.
La més clara La més exacta

RECOMANEM ESPECIALMENT ALS NOSTRES
LECTORS LES CASES QUE ANUNCIEI A

LA PUBLICITAT

SOCIETE GENERALE

de Banque pour l'Etranger et les Colonies

Sucursal de Barcelona

Plaça de Catalunya, 20

Tota mena d'operacions de Banca de Borsa

CAIXES DE LLOGUER

LABORATORI ESPECIAL PER **ANALISIS** MODERNS D' **ORINES**

DR. VELLVÉ | DEMANEU EL FAS-
UROLEG | CICLE IL·LUSTRAT
Ferran 59 - BARCELONA